

5^ο Ουσίας Λόγοι

Θέματα

Εκδρομή στα Χανιά
Καινοτόμες δράσεις
Καθηγητές- μαθητές
Ανασκόπηση 2014

Τοπική ιστορία
Ναζισμός
Νέοι και μόδα
Τσιτσάνης

Συνεντεύξεις
Λογοτεχνικές Δοκιμές
Νέος χρόνος
Ίδρυμα Βενιζέλου

*...για όσα συμβαίνουν
στο σχολείο και στον κόσμο
μας...*

Υπεύθυνοι καθηγητές σύνταξης: Μάνος Στεφανάκης -Αλίκη Αποστολάκη

Συνέντευξη

με τον Νίκο Κακλαμανάκη

Ο γιός του ανέμου, ο χρυσός ολυμπιονίκης μας Νίκος Κακλαμανάκης, βρέθηκε στο σχολείο μας προσκεκλημένος από την κ. Ιωάννα Ξημέρη. Η εφημερίδα μας δεν έχασε την ευκαιρία να μιλήσει με τον κύριο Κακλαμανάκη, ο οποίος μας ξάφνιασε ευχάριστα με την ευφράδειά του, την απλότητα, και την προσήνεια του. Οι δημοσιογράφοι που πήραν τη συνέντευξη ήταν οι Κατερίνα Νεονάκη, Νίκος Μοσχολάκης, Τζωρτζίνα Βαρδάκη, Γιάννης Καζαντζάκης, Μαρκέλλα Μαυρουδή, Έλενα Σκανδαλάκη, και ο Μανόλης Κοτρωνάκης.

Συνέχεια στη σελίδα 13-14

Διαβάστε ακόμα...

Τα πιο σημαντικά γεγονότα στην
Εκπαίδευση
Της Σοφίας Τσολάκη
Σελ. 2

Κάνουμε μάθημα παίζοντας θέατρο
Γράφει ο Γιώργος Αγγελάκης
σελ.6

Μια ασυνήθιστη συνέντευξη, κάνει ένα όνειρο πραγματικότητα
Της Αυγής Ρουσογιαννάκη
σελ.7-8

Αφιέρωμα στο Βασίλη Τσιτσάνη
Γράφει ο Γιάννης Καζαντζάκης
σελ. 5

Ιδεοδρόμιο

Σχέσεις μαθητών-καθηγητών
Γράφει η Μαρκέλλα Μαυρουδή
Σελ. 15

Η εκδρομή στα Χανιά

Της Εύας Ζαμπουλάκη

Στις 19 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε διήμερη εκδρομή στα Χανιά, από τα παιδιά του ιστορικού ντοκιμαντέρ και τους υπεύθυνους καθηγητές την κ. Αποστολάκη και τον κ. Στεφανάκη, που αποσκοπούσε στον αποθησαυρισμό πληροφοριών σχετικά με την Κρητική Επανάσταση (1895 – 1897).

Το πρωινό της Δευτέρας αναχωρήσαμε από το Ηράκλειο με αρχικό προορισμό το Ίδρυμα Ελευθέριος Βενιζέλος, που μας φιλοξένησε προκειμένου να συγκεντρώσουμε τις απαραίτητες πληροφορίες για την έρευνά μας για την υλοποίηση του ντοκιμαντέρ. Μελετήσαμε βιβλία και έγγραφα από πηγές της εποχής και συλλέξαμε σημαντικό υλικό, που ήταν αδύνατο να βρεθεί με ευκολία στο διαδίκτυο ή σε εγκυκλοπαιδείες. Ο κ. Παπαδάκης, διευθυντής του ιδρύματος, καθώς και μελετητής της εποχής που μας ενδιέφερε, εκφώνησε μια σύντομη, πολύ κατατοπιστική ομιλία και έλυσε οποιαδήποτε απορία δημιουργήθηκε.

Έπειτα από την συγκρότηση φωτογραφικού και ακουστικού υλικού, μεταφερθήκαμε στο ξενοδοχείο. Το απόγευμα οι μαθητές είχαν την επιλογή να παραμείνουν στο ξενοδοχείο ή να περιηγηθούν στην πόλη των Χανίων.

Συνέχεια στη σελίδα 6

Ιδιομορφίες στην εμφάνιση των νέων

Της Μαρίας Παπαδακάκη

Οι νέοι σε κάθε κοινωνία και σε κάθε εποχή αποτελούν ξεχωριστό σύνολο που έχει τους δικούς του κανόνες. Λίγο η ηλικία, η εφηβεία, αλλά και η «δίψα» για το καινούργιο, τους κάνουν να ξεχωρίζουν. Έτσι βλέπουμε τη νεολαία συνήθως να ακολουθεί τη μόδα (σκισμένα τζιν, «μισές» μπλουζες, βαμμένα κόκκινα μαλλιά, μπότες το κατακαλόκαιρο, κινητά σε μέγεθος κασετίνας, αλλά και ξενόφερτο τρόπο ομιλίας, ξένα τραγούδια, ξενόφερτες ιδέες και πολλά άλλα. Η μόδα απασχολεί μεγάλες ομάδες ατόμων. Πλούσιους – φτωχούς, άντρες – γυναίκες, νεωτεριστές – συντηρητικούς, φυσικά και τους εφήβους. Οι έφηβοι έχουν ένα δικό τους τρόπο να αντιλαμβάνονται την έννοια της μόδας: για να είσαι μέσα στη μόδα φόρα ότι είναι στη μόδα και βέβαια αυτά που φοράνε οι πολλοί.

Συνέχεια στη σελίδα 10

Ιδιομορφίες στην εμφάνιση των νέων
Γράφει η Μαρία Παπαδακάκη
Σελ. 10

Είναι κοντά ο ναζισμός, πολύ κοντά
Γράφει η Τζωρτζίνα Βαρδάκη
Σελ. 9

1) Η μάχη της Αξιολόγησης

Το Υπουργείο παιδείας επιδιώκοντας να κλείσει σχολικές μονάδες και να περάσει από την λαϊμητόμο των απολύσεων τους "πλεονάζοντες" εκπαιδευτικούς, φέρνει στην εκπαιδευτική κοινότητα το μέτρο της αξιολόγησης - αυτοαξιολόγησης ως δούρειο Ίππο των επιδιώξεων της. Οι εκπαιδευτικοί, τα όργανα τους πρωτοβάθμια και ομοσπονδίες, δίνουν την μάχη από την αρχή του χρόνου ενάντια στην αξιολόγηση

- Περίπου 2.000 δάσκαλοι, νηπιαγωγοί και καθηγητές έχουν δηλώσει, έως τώρα, στην απεργία- αποχή που έχουν κηρύξει ΟΛΜΕ-ΔΟΕ από όλες τις διαδικασίες υλοποίησης της ατομικής αξιολόγησης των εκπαιδευτικών.

- 6 ΕΛΜΕ και Σύλλογοι Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης που εκπροσωπούν πάνω από 30.000 δασκάλους, νηπιαγωγούς και καθηγητές πήραν την απόφαση να προτείνουν πρακτικά βήματα μη εφαρμογής της αυτοαξιολόγησης - αξιολόγησης

- 77 διευθυντές και προϊστάμενοι, σε κείμενο που συνυπέγραψαν, δηλώνουν ότι αρνούνται να συμμετάσχουν σε κάθε αξιολογική διαδικασία.

2) Τράπεζα Θεμάτων ή τράπεζα Θυμάτων;

Με το νόμο 4186 (17 Σεπτεμβρίου 2013) θεσμοθετήθηκαν μία σειρά από αλλαγές στο ελληνικό Λύκειο. Μία από αυτές συνδέονται με την εισαγωγή της Τράπεζας Θεμάτων, την αλλαγή του

τρόπου προαγωγής των μαθητών στην επόμενη τάξη. Η Τράπεζα Θεμάτων υποτάσσει τους μαθητές, υποτάσσει τους εκπαιδευτικούς, υποτάσσει συνολικά την εκπαιδευτική διαδικασία στις εξετάσεις.

3) Εκπαιδευτικοί σε διαθεσιμότητα

Μάχες έδωσαν οι εκπαιδευτικοί που το Υπουργείο Παιδείας θέλησε να τους πετάξει στον δρόμο μέσω της διαθεσιμότητας - απόλυσης. Όλο το χρόνο έκαναν παραστάσεις διαμαρτυρίας στο γραφείο του Υπ. Παιδείας, έξω από του Υπουργείο Παιδείας.

4) Ασεπολογία και στο τέλος εθελοντισμός!

Ο Υπουργός Παιδείας Ανδρέας Λοβέρδος, για μήνες, σε όλες τις συνεντεύξεις του σε ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς και εφημερίδες, είπε ότι υπάρχουν χιλιάδες κενά στα σχολεία, επαναλαμβάνει την ανάγκη μόνιμων διορισμών εκπαιδευτικών και διακηρύσσει ότι πρέπει το ΑΣΕΠ να προχωρήσει άμεσα σε διαγωνισμό για την πρόσληψη 10.000 εκπαιδευτικών, καθώς «με τα σημερινά δεδομένα και με τις συνταξιοδοτήσεις, με τον ρυθμό που έχουν, δεν θα μπορέσει το ελληνικό σχολείο να τα βγάλει πέρα την επόμενη σχολική χρονιά». Τις παραπάνω διαπιστώσεις και ανησυχίες του τις συνδέει με την ανάγκη να «ανατραπεί το 1/10 προσλήψεων- αποχωρήσεων στην Παιδεία»...

Και αντί για ΑΣΕΠ στις 6/11/2014 ο Υπ. Παιδείας προχώρησε σε μια παγκόσμια πρωτοτυπία ζητώντας εθελοντές εκπαιδευτικούς να αποδεχτούν να εργαστούν δωρεάν για να καλυφθούν στα σχολεία οι 1.100 θέσεις οι οποίες υπολογίζεται ότι θα απομείνουν κενές στα σχολεία.

5) Κενά στα σχολεία

Το ζήτημα των κενών στα σχολεία είναι ένα θέμα που απασχολεί μόνιμα εδώ και πολλά χρόνια την σχολική εκπαίδευση, χιλιάδες εκπαιδευτικούς και, βέβαια, δεκάδες χιλιάδες μαθητές και τις οικογένειές τους οι οποίοι, σχεδόν έχουν «εθιστεί» με μια πραγματικότητα που επιβάλλει, για εβδομάδες ακόμη και μήνες μετά την έναρξη του σχολικού έτους, να λείπουν οι εκπαιδευτικοί οι οποίοι θα κάνουν μάθημα στα παιδιά τους.

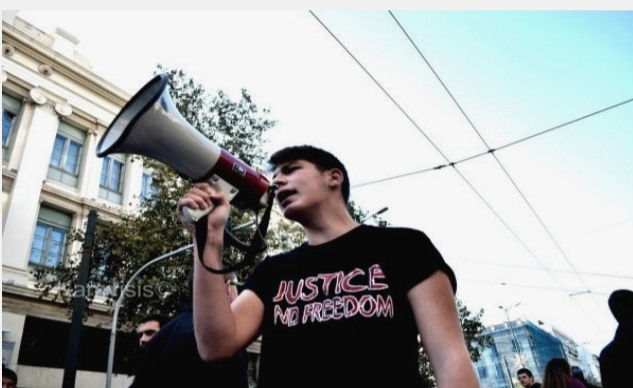
6) Διώξεις εκπαιδευτικών

Με βάση το μνημονιακό νόμο

4093/2012 επιβάλλεται αυτοδίκαιη αργία για οποιοδήποτε δημόσιο υπάλληλο, από τη στιγμή που παραπέμπεται στο πειθαρχικό συμβούλιο και μόνο.

7) Μαθητικό ξέσπασμα ενάντια στο νέο Λύκειο

Ένα από τα πιο μαζικά, συνειδητοποιημένα μαθητικά κινήματα ξέσπασε στα μέσα Οκτώβρη του 2014 ενάντια στο νέο λύκειο, στις περικοπές, στα κενά και στην τράπεζα θεμάτων. Καταλήψεις και διαδηλώσεις σε όλη την χώρα με τον Υπουργό Παιδείας να ψάχνει για τους "υποκινητές" των μαθητών, ενώ παράλληλα η κυβέρνηση να "ρίχνει" την σελίδα στο facebook μέσω της οποίας επικοινωνούσαμε εμείς οι μαθητές και συntonίζαμε την δράση μας.

8) Τα σχέδια του Υπουργείου για "λευκή εβδομάδα" στα σχολεία

Θυμόμαστε το αίτημα της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ξενοδόχων για την «Λευκή εβδομάδα» ή αλλιώς «σχολική ανάπαυλα». Έναν νέο τουριστικό θεσμό στην χώρα μας που θα εφαρμοζόταν το 2014 και συγκεκριμένα το χρονικό διάστημα μετά την Καθαρά Δευτέρα, στις 4-7 Μαρτίου, όπου για πρώτη φορά στην ιστορία θα έκλειναν τα σχολεία, για δια-

κοπές.

9) Νέος Υπουργός Παιδείας: Ανδρέας Λοβέρδος

Τέλος, δεν μπορώ παρά να αναφερθώ στην αλλαγή της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας από τον Ανδρέα Λοβέρδο.

Αντίο Διακοπές. Της Έλενας Πρινάρη

Όλα τα παιδιά , όπως και εγώ , ανυπομονούν για τις Χριστουγεννιάτικες διακοπές, διότι ξεκουράζονται από την δύσκολη καθημερινότητα τους. Σχολείο , φροντιστήριο , εξωσχολικές δραστηριότητες συμπεριλαμβάνονται στην καθημερινή ταλαιπωρία των παιδιών. Δυστυχώς όμως, όλα τα ωραία κάποτε τελειώνουν, όπως και οι Χριστουγεννιάτικες διακοπές. Ήρθε η στιγμή να γυρίσουμε ξανά πίσω στο σχολείο , στο φροντιστήριο και στις εξωσχολικές δραστηριότητες μας. Να πούμε αντίο στην ξεγνοιασιά των διακοπών και να αρχίσουμε από την αρχή! Δεν υπάρχει λόγος όμως να στενοχωριόμαστε και να δυσφορούμε για την έναρξη των σχολείων! Θα ξαναδούμε τις παρέες μας , θα ξανά γελάσουμε εν ώρα μαθήματος και ο χρόνος μας θα περνάει ευχάριστα και δημιουργικά!

2014: Μια τόσο μικρή χώρα με τόσα πολλά γεγονότα

Της Κάλλιας Λιάσκου

Γυρίζω πίσω και τι να δω... Το 2014 έφυγε, όμως άφησε πίσω του τόσες πολλές αναμνήσεις. Πέρασε κιόλας ένας μήνας από τότε που όλοι μετρούσαμε αντίστροφα τα δευτερόλεπτα για τον ερχομό του 2015 και τον ερχομό των καινούριων αποφάσεών μας. Και τώρα που ήρθε, ας θυμηθούμε τα γεγονότα που σημάδεψαν την Ελλάδα σε πανελλήνιο εύρος την χρονιά που πέρασε:

7 Ιανουαρίου

Στις 7 Ιανουαρίου, πανικός διαπερνάει όλη την Ελλάδα. Ο καταζητούμενος της 17 Νοέμβρη Χριστόδουλος Ξηρός, γνωστός και ως Μανόλης της 17 Νοέμβρη, αρνείται να δώσει το παρόν, ως όφειλε, στο Αστυνομικό Τμήμα Καλλικράτειας στη Χαλκιδική και από τότε παραμένει άφαντος. Λίγες μέρες αργότερα, ένα βίντεο με τον ίδιο τον Χριστόδουλο Ξηρό κάνει την εμφάνισή του, στο οποίο ο καταζητούμενος επιτίθεται στο σύστημα και εξαπολύει απειλές. Ωστόσο πριν μόλις λίγες μέρες, η αστυνομία βρήκε τον καταζητούμενο της 17 Νοέμβρη και τον οδήγησε στο αστυνομικό τμήμα για ανάκριση και περαιτέρω έρευνα.

20 Ιανουαρίου

Τραγικό θάνατο βρίσκουν δώδεκα μετανάστες ,εκ των οποίων εννέα παιδιά, οι οποίοι έπεσαν στην θάλασσα στο Φαρμακονήσι, κατά τη διάρκεια της ρυμούλκησης του σκάφους στο οποίο επέβαιναν. Μέσα σε λίγα μόλις λεπτά, η είδηση είχε μαθευτεί σε όλο τον κόσμο. Για άλλη μια φορά το ταξίδι για ένα καλύτερο αύριο έμελλε να αποβεί μοιραίο.

26 Ιανουαρίου

Στις 26 Ιανουαρίου, η Κεφαλονιά πρόσθεσε άλλον έναν ισχυρό σεισμό με αρκετούς δυνατούς μετασεισμούς στο ιστορικό της, ξυπνώντας πικρές μνήμες από το παρελθόν. Οι κάτοικοι

για άλλη μια φορά βρίσκονται αντιμέτωποι με τις καταστροφές του Εγκέλαδου. Το Ληξούρι ήταν από της περιοχές που επλήγησαν περισσότερο ενώ η σεισμική δόνηση άλλαξε την μορφή της διάσημης παραλίας "Μύρτος".

10 Απριλίου

Ισχυρή έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου σημειώνεται ξημερώματα 10ης Απριλίου στην οδό Αμερικής, στο κτήριο της Τράπεζας της Ελλάδος. Το χτύπημα εικάζεται πως ήταν συμβολικό πίσω από το οποίο βρίσκεται ο Νίκος Μαζιώτης, ο οποίος μήνες αργότερα, στις 13 Σεπτεμβρίου με κείμενό του αναλαμβάνει την ευθύνη για την επίθεση.

Μάιος

Διεκδίκησαν την επαναπρόσληψή τους. Για μήνες παρέμειναν στην θέση τους, στην Καραγεώργη Σερβίας. Ο αγώνας τους έκανε τον γύρο του κόσμου. Ο λόγος για τις απολυμένες καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών. Πάνω που στις 15/05 είχαν δικαιωθεί από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, το ΥΠΟΙΚ «πάγωσε» την επανατοποθέτησή τους μέχρι τις 12/06. Έτσι το θέμα εξετάστηκε στον Άρειο Πάγο. Όμως, η απόφαση ήταν αρνητική για τις καθαρίστριες. Το γεγονός αυτό έγινε πρωτοσέλιδο ακόμα και σε ξένα ΜΜΕ, καθώς οι άνδρες των ΜΑΤ απώθησαν με βία τις απελπισμένες καθαρίστριες στην προσπάθειά τους να διαμαρτυρηθούν στην είσοδο του Υπουργείου Οικονομικών.

23 Ιουλίου

Δικαίωση ζητούν οι γονείς της αδικοχαμένης τετραπληγικής γυναίκας, διότι, όπως υποστηρίζουν, συνεργείο της ΔΕΗ διέκοψε την παροχή ρεύματος στο σπίτι της γυναίκας, με αποτέλεσμα να χάσει την ζωή της. Η οικογένεια υποβάλλει μήνυση στον υπεύθυνο του συμβάντος για τον χαμό του αγαπημένου τους προσώπου.

Αύγουστος

Κυριολεκτικά αναστροφή έκαναν τα φορτηγά που μετέφεραν ροδάκινα από την Ελλάδα προς τη Ρωσία , εξαιτίας του εμπάργκο που επέβαλε η Ρωσία στα ευρωπαϊκά φρούτα και λαχανικά στις 8 Αυγούστου. Με μια πρώτη καταμέτρηση, η συνολική ποσότητα ροδάκινων και νεκταρινιών, έφτασε μόνο στην Ημαθία τους 25.000 τόνους.

Για όσους δεν ξέρουν:

Το εμπάργκο είναι διεθνής όρος που χρησιμοποιείται για τον οικονομικό (και όχι μόνο) αποκλεισμό μιας χώρας από άλλη ή άλλες, για λόγους εθνικού συμφέροντος ή εθνικής ασφάλειας. Αποτελεί ένα ειρηνικό μέτρο πίεσης και έχει εφαρμοσθεί αρκετές φορές στην πρόσφατη ιστορία.

Σεπτέμβριος

Μετά από πολλές συζητήσεις, ψηφίζεται το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο στις 9 Σεπτεμβρίου. Οι αντιδράσεις που δέχτηκε από ορισμένους μητροπολίτες, μέχρι την κατάθεσή του ήταν πολλές και διαφορετικές. Έντονες αντιδράσεις για τις διατυπώσεις του επίσης εκδήλωσαν η Αρμένικη Εθνική Επιτροπή Ελλάδας, η Ομοσπονδία Προσφυγικών Σωματείων Ελλάδος και η Παμποντιακή Ομοσπονδία Ελλάδος.

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

5 Οκτωβρίου

Πέντε άτομα έχασαν την ζωή τους και περισσότεροι από τριάντα τραυματίστηκαν στην Εγνατία Οδό, όταν νταλικά παρέσυρε περίπου σαράντα αυτοκίνητα σημειώνοντας φονική καραμπόλα. Οι μάρτυρες του δυστυχήματος αναφέρουν ελλιπή σήμανση παρά το γεγονός ότι στο σημείο αυτό πραγματοποιούνταν έργα. Ο οδηγός της νταλίκας συλλήφθηκε και κρίθηκε προφυλακιστέος.

7 Οκτωβρίου

Ένας όλμος εκρήγνυται στο Πεδίο Βολών Γλαφυρών Βόλου και χάνουν τη ζωή τους τρία άτομα. Πρόκειται για τους Επαγγελματίες Οπλίτες λοχίες Γεώργιο Οργανίδη, τον επίσης λοχία Αναστάσιο Μετζάλα καθώς και τον δεκανέα Φώτη Ανδρικόπουλο. Ο υπολοχαγός Κωνσταντίνος Βακάλης τραυματίζεται σοβαρά, διακομίζεται στο Αχιλλοπούλειο Νοσοκομείο Βόλου, όπου και χειρουργείται.

Για όσους δεν ξέρουν:

Ο όλμος είναι πυροβόλο μικρού διαμετρήματος που μεταφέρεται εύκολα και χρησιμοποιείται κυρίως από το πεζικό για βολές μεγάλης καμπυλότητας.

24 Οκτωβρίου

Οι πλημμύρες που προκλήθηκαν από τις έντονες βροχοπτώσεις δοκίμασαν τα δυτικά προάστια της Αττικής. Οι δρόμοι στο Ίλιον και στο Περιστερί μετατρέπονται μέσα σε λίγα λεπτά σε ποτάμια. Αυτοκίνητα και περιουσίες χάθηκαν μέσα σε λίγα λεπτά, χώροι στάθμευσης πλημμύρισαν και το πιο σημαντικό, κινδύνε-

ψαν ανθρώπινες ζωές, σε σούπερ μάρκετ στο Ίλιον. Οι τρομακτικές αυτές εικόνες θα μείνουν για πάντα χαραγμένες στις μνήμες των ανθρώπων που βρέθηκαν αντιμέτωποι με την έντονη κακοκαιρία.

Την ίδια μέρα:

Ο 21χρονος φυλακισμένος Νίκος Ρωμανός, έγινε πολιτικό θέμα και προβληματίσε με την συμπεριφορά του. Όντας κατηγορούμενος για συμμετοχή στη ληστεία

στο Βελβεντό Κοζάνης και για συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση, με επιστολή του στις 08/11, δηλώνει την εκκίνηση απεργίας πείνας. Μετά από σχεδόν ένα μήνα απεργίας, το Υπ. Δικαιοσύνης του επέτρεψε να κάνει σπουδές με «βραχιολάκι».

22 Νοεμβρίου

Πυρ άνοιξε ο 31χρονος Αλβανός με το όνομα Αρμπέρ Μπάκο σε κλαμπ στο Μικρολίμανο, την ώρα που άνθρωποι διασκεδάζαν στο νυχτερινό μαγαζί, τραυματίζοντας 15 άτομα από τους «τυφλούς» πυροβολισμούς. Λίγες μέρες μετά ο Αλβανός δράστης συλλαμβάνεται στην περιοχή Γουδί και οδηγείται στη Δικαιοσύνη, όπου κρίνεται προφυλακιστέος

6 Δεκεμβρίου

Ήταν 6 Δεκεμβρίου όταν ο γνωστός συγγραφέας Μένης Κουμανταρέας δολοφονείται μέσα στο ίδιο του το σπίτι στην Κυψέλη. Η είδηση προκαλεί θλίψη στο καλλιτεχνικό χώρο. Λίγες ημέρες αργότερα παραδόθηκαν στις Αρχές δύο αλλοδαποί ως ύποπτοι για το φόνο.

2 Δεκεμβρίου

Ξημερώματα 12^{ης} Δεκεμβρίου, το κτήριο της Ισραηλινής Πρεσβείας στο Νέο Ψυχικό γίνεται στόχος τρομοκρατών, όταν δυο άτομα με καλάσνικοφ πυροβόλησαν 54 φορές. Δεν υπήρχαν τραυματίες. Πίσω από το τρομοκρατικό χτύπημα πιστεύεται πως ήταν η Ομάδα Λαϊκών Αγωνιστών

Την ίδια μέρα:

Τραγική καραμπόλα προκλήθηκε στην Εθνική Οδό Αθηνών-Λαμίας, στο ύψος των διοδίων Σχηματαρίου με αποτέλεσμα μια νεαρή γυναίκα να χάσει την ζωή της και να τραυματιστούν άλλα έξι άτομα. Τα αίτια της καραμπόλας παραμένουν ακόμα άγνωστα ενώ ενεπλάκησαν τουλάχιστον 35 οχήματα.

28 Δεκεμβρίου

Νόρμαν Ατλάντικ: Το μοιραίο πλοίο

Με ένα τραγικό γεγονός μας «αποχαιρέτησε» το 2014. Το πλοίο Norman Atlantic, τυλίχθηκε στις φλόγες και τουλάχιστον 10 άνθρωποι βρήκαν τραγικό θάνατο, ενώ πολλοί επιβάτες εξακολουθούσαν να αγνοούνται. Η τραγωδία εκτυλίχθηκε στη θαλάσσια περιοχή μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας. Για τρεις μέρες η κατάσταση με τις λίστες των επιβατών εξακολουθούσε να είναι συγκεχυμένη, με συγγενείς να αναζητούν τους οικείους τους και να αγωνιούν για την τύχη τους. Οι έρευνες είναι ακόμα σε εξέλιξη.

Γράφει ο Γιάννης Καζαντζάκης

Ο Τσιτσάνης ήταν ένας μεγάλος λαϊκός συνθέτης, αλλά και ένα άτομο υπερβολικά προικισμένο. Έγραφε μουσική, ήταν οργανοπαίκτης, ερμήνευε τα τραγούδια και έγραφε και τους στίχους. Το γεγονός ότι κατείχε τις τέσσερις ιδιότητες (μουσική, όργανο, στίχο, φωνή) τον έκανε έναν σημαντικό καθώς και πρωτοπόρο Έλληνα λαϊκό συνθέτη. Ο Τσιτσάνης γεννήθηκε στα Τρίκαλα στις 18 Ιανουαρίου 1915 και απεβίωσε ανήμερα των γενεθλίων του στις 18 Ιανουαρίου 1984. Ο πατέρας του, ο πρώτος που βοήθησε τον Τσιτσάνη να παρατηρήσει το ταλέντο του στην μουσική, καθώς είχε ένα μαντολίνο, με το οποίο έπαιζε κλέφτικα τραγούδια. Αυτά ήταν τα πρώτα ακούσματα του μικρού Βασίλη, μαζί με τις βυζαντινές ψαλμωδίες που άκουγε στην εκκλησία. Παρότι τον εντυπωσίασε η μουσική, πρωτόπιασε όργανο στα χέρια του μετά το θάνατο του πατέρα του το 1926. Ήταν ένα μαντολίνο, που κάποιος ντόπιος οργανοποιός είχε μετατρέψει σε μπουζούκι. Στα γυμνασιακά του χρόνια άρχισε να αποκτά κάποιες γνώσεις μουσικής, μαθαίνοντας βιολί. Με αυτό συμμετείχε και σε κάποιες τοπικές εκδηλώσεις, με σκοπό να προσφέρει κάποια οικονομική βοήθεια στην οικογένειά του. Αν και δεν είχε εμφανιστεί ακόμα δημοσίως με το μπουζούκι, καθώς ήταν απαγορευμένο, έγραψε τα πρώτα του τραγούδια πάνω σ' αυτό, σε ηλικία των 15 ετών. Το φθινόπωρο του 1936 ο Τσιτσάνης επισκέφθηκε την Αθήνα. Κύριος σκοπός του ήταν να σπουδάσει Νομική, αλλά γρήγορα τον κερδίζει η μουσική.

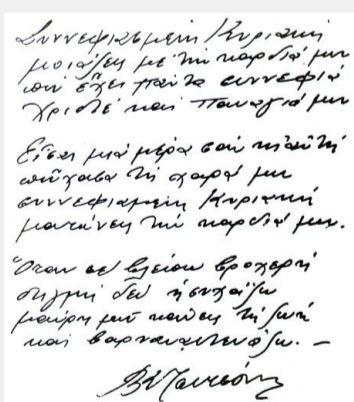
Την περίοδο 1937-1940 γράφει νέα υπέροχα, και έως σήμερα, τραγούδια. Κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής ο Τσιτσάνης έμεινε στη Θεσσαλονίκη. Εκεί έγραψε μερικά από τα καλύτερα τραγούδια του, τα οποία ηχογραφήθηκαν μετά τη λήξη του πολέμου. Το 1946 επισκέφτηκε για πολλοστή φορά την Αθήνα και αρχίζει να ηχογραφεί. Δίπλα του έγιναν γνωστοί τραγουδιστές όπως η Σωτηρία Μπέλλου, η Ιωάννα Γεωργακοπούλου, η Μαρίκα Νίνου και ο Πρόδρομος Τσαουσάκης.

Μετά την πτώση της Χούντας είχε ξεκινήσει και συναυλίες σε στάδια και ανοιχτά θέατρα/ανοιχτούς χώρους, κάτι που συνέβαινε πρώτη φορά για λαϊκά τραγούδια. Η τελευταία του δημόσια εμφάνιση σε ανοιχτό χώρο ήταν σε τιμητική εκδήλωση του Δήμου Νίκαιας, σε συνεργασία του δημάρχου με τον Μίκη Θεοδωράκη για τη διοργάνωση του πρώτου πολιτιστικού καλοκαιριού στην Ελλάδα.

Ο Βασίλης Τσιτσάνης έβαλε τη δική του ανεξίτηλη σφραγίδα στην ελληνική λαϊκή μουσική. Σύνδεσε το ρεμπέτικο με δυτικά μελωδικά στοιχεία και το έβγαλε από το περιθώριο, που το είχαν τάξει τα «αντικοινωνικά» και ανατολίτικα στοιχεία του. Εμπλούτισε τη λαϊκή ορχήστρα με νέους ήχους, προσθέτοντας το πιάνο κι επιβάλλοντας το ακορντεόν ως όργανο της κομπανίας. Καινοτόμησε στο στίχο, με την απομάκρυνσή του από τις παραδοσιακές φόρμες του δίστιχου και της ομοιοκαταληξίας και γενίκευσε το ρόλο του ρεφρέν. Με τον Τσιτσάνη, το ρεμπέτικο γίνεται «τέχνη» και η ρήξη με την παράδοση αρχίζει να γίνεται ορατή.

Για το πιο γνωστό και αγαπημένο τραγούδι του, τη Συννεφιασμένη Κυριακή, ο τραγουδοποιός είχε δηλώσει: «Θυμάμαι, αποβραδís είχε γίνει μπλόκο από τους Γερμανούς σ' ένα κουτούκι και κανείς μας δεν ήξερε ποιος θα φύγει ζωντανός από μέσα. Μ' έβαλαν και έπαιζα μέχρι το πρωί. Το χάραμα μας άφησαν να φύγουμε. Έξω το χιόνι ήταν στρωμένο, και όπως πήγαινα για το σπίτι είδα τόπους-τόπους πηχτό κόκκινο αίμα. Μέσα στο λίγο φως είδα το παλικάρι που ήταν σκοτωμένο. Γύρισα σπίτι μου και έγραψα το τραγούδι. Ο πρώτος του τίτλος ήταν "Ματωμένη Κυριακή"».

Ο μουσικολόγος Λάμπρος Λιάβας, συνόψισε επιτυχημένα τη συνεισφορά του Τσιτσάνη στην ελληνική μουσική γράφοντας για το μεγάλο μας τραγουδοποιό τα εξής: «Ο Τσιτσάνης έβγαλε το λαϊκό τραγούδι από τα όρια του περιθωρίου, όπου το είχαν τάξει τα αντικοινωνικά και ανατολίτικα στοιχεία του, για να το εντάξει στην καινούργια κοινωνική πραγματικότητα της μεταπολεμικής Ελλάδος. Καθιέρωσε νέο ύφος παιξίματος και τραγουδιού με τον εξευρωπαϊσμό-συγκερασμό των κλιμάκων, αρμονίες με δεύτερες και τρίτες φωνές, εμπλουτισμένη ενορχήστρωση και καινοτομίες στην ποιητική δομή, όπου για πρώτη φορά το λαϊκό τραγούδι απομακρύνθηκε από τις παραδοσιακές φόρμες του δίστιχου επισημοποιώντας το ρόλο του ρεφρέν». Το σίγουρο είναι πως η ελληνική μουσική δε θα ήταν η ίδια χωρίς τον Τσιτσάνη. Κι αυτό το αναγνωρίζουν όλοι είτε τους αρέσει είτε όχι η μουσική του...

Αργά το βράδυ, σειρά είχαν η τέρψη και η διασκέση. Μολονότι αρχικά φαινόταν τα πράγματα να εξελίσσονται ήσυχα, η βραδιά μετατράπηκε σε απροσδόκητα ευχάριστη, με καθηγητές και μαθητές να χορεύουν και να τραγουδούν ακούραστοι σε ελληνικούς, διαχρονικούς ρυθμούς. Η βραδιά όμως δεν τελείωσε με την επιστροφή μας στο ξενοδοχείο, αφού η δικαιολογημένη υπερένταση δεν επέτρεψε σε κανέναν μας να κοιμηθεί. Μόλις βεβαιωθήκαμε πως δε θα γινόμασταν αντιληπτοί από τους καθηγητές και τους υπόλοιπους ενοίκους του ξενοδοχείου, μεταφερθήκαμε, όχι όλοι, οι περισσότεροι σε ένα δωμάτιο. Παρατείναμε τη μέρα μας και καθυστερήσαμε όσο το δυνατό περισσότερο τη νύχτα!

Το επόμενο πρωί, αν και εξαντλημένοι από τη χθεσινοβραδινή αϋπνία, ξεκινήσαμε πεζοί από το ξενοδοχείο, περπατήσαμε σε δρόμους και περιηγηθήκαμε στα σοκάκια που περπάτησε ο Σπύρος Καγιαλές, ενώ παράλληλα αποθανάτισαμε στιγμές,

τοπία και μνημεία. Ανεβήκαμε στο φρούριο του Φιρκά όπου έγινε η επίσημη τελετή της Ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα

και κάναμε μάθημα στο πεδίο αφού ο κύριος Στεφανάκης δεν έχασε την ευκαιρία να μας μιλήσει για τα γεγονότα που έλαβαν χώρα το 1913 εκεί. Ακολούθησε βόλτα στο λιμάνι των Χανίων και η αναχώρησή μας για το Ηράκλειο.

Η διαδρομή της επιστροφής μόνο ανιαρή δεν ήταν, αφού οι καθηγητές μας φρόντισαν να μην περιορίσουμε την εκδρομή

στην πόλη των Χανίων. Πρώτη μας στάση το γραφικό, ιστορικό χωριό Θέρισσο, όπου απολαύσαμε το ορεινό τοπίο και ακολούθως το ...μεσημεριανό μας γεύμα!

Η επόμενη και τελευταία μας στάση στο Ρέθυμνο, μας έδωσε την ευκαιρία για μια ξέγνοιαστη ακόμα βόλτα στην πόλη. Όταν εν τέλει μαζέψαμε όσες δυνάμεις μας είχαν απομείνει, πλούσιοι από στιγμές, ξεκινήσαμε για τον τελικό μας προορισμό, το Ηράκλειο.

Ήταν μια εκδρομή, που αδιαμφισβήτητα, στιγμάτισε τη σχολική μας χρονιά και χαράχθηκε ανεξίτηλα στις μνήμες όλων μας. Αναμένουμε με ανυπομονησία την επόμενη!

Κάνουμε μάθημα παίζοντας θέατρο!!!

Γράφει ο Γιώργος Αγγελάκης

Στα πλαίσια του μαθήματος της δραματικής ποίησης, «Ελένη του Ευριπίδη», η φιλόλογος κ. Γαλετάκη Κ. μαζί με τα τμήματα Γ2 και Γ7 προσπαθώντας να κάνουν το μάθημα πιο ενδιαφέρον προς τους μαθητές, αποφάσισαν να το κάνουν με θεατρικό τρόπο μιας και είναι θεατρικό έργο.

Αυτό το κατάφεραν με μεγάλη επιτυχία χρησιμοποιώντας, όπως θα δείτε και στις ακόλουθες φωτογραφίες, θεατρικά στοιχεία, δημιουργίες μαθητών της Γ΄ Γυμνασίου, με τα οποία έστησαν μια εναλλακτική θεατρική σκηνή μέσα στην τάξη μετουσιώνοντας μ' αυτόν τον τρόπο το μάθημα της δραματικής ποίησης σε θεατρική καθημερινή πράξη.

Με έναν ζωγραφικό πίνακα που υποκαθιστά το σκηνικό και με φιγούρες στις ανθρώπινες διαστάσεις που αποδίδουν τους ήρωες της τραγωδίας, παριστάνουν την 'Ελένη' με θεατές εμάς τους μαθητές.

Οι μαθητές που παρακολούθησαν το 'θεατρικό μάθημα' εντυπωσιάστηκαν από το αποτέλεσμα και ομόφωνα δήλωσαν ότι αυτός ο παραστατικός τρόπος διδασκαλίας του δράματος επιδρά ουσιαστικά στο μαθητή προσφέροντας του τη δυνατότητα να καταλάβει τις θεατρικές παραμέτρους τόσο του αρχαίου όσο και του σύγχρονου θεάτρου και να απολαύσει το θέαμα.

Από αριστερά σε δεξιά:
Χορός (Νεονάκη Κατερίνα)
Ελένη (Παπαδάκη Αποστολία)
Τεύκρος (Πασπαράκης Στέλιος)
Μενέλαος (Ρουμπάκης Γιάννης)
Γερόντισσα (Πατραμάνη Ειρήνη)

Από μικρό παιδάκι λάτρευα τον Άγιο Βασίλη και ακόμα συνεχίζω να τον αγαπώ! Τον έχω συνδέσει με τα δώρα , το γιορτινό τραπέζι , το στολισμένο δέντρο , τη χριστουγεννιάτικη θαλπωρή, την αγάπη ,τη χαρά, την ελπίδα... Ενώ τα άλλα παιδιά θαύμαζαν τον spiderman, τον batman ή τον superman, ,ο δικός μου ήρωας ήταν ο παππούλης με τη μακριά άσπρη γενειάδα που μου ενέπνεε πάντα αισιοδοξία και μου έδινε θάρρος να αντιμετωπίσω τις δυσκολίες.

Όταν ήμουν , λοιπόν, πολύ μικρή , τόσο που το ύψος μου δεν ξεπερνούσε τη χριστουγεννιάτικη γαλοπούλα, οι γονείς μου μού μίλησαν για τον Άγιο Βασίλη. Από την πρώτη στιγμή ενθουσιάστηκα και αποφάσισα ότι κάποια μέρα σίγουρα θα τον επισκεφτώ . Τους το ανακρίνωσα , εκείνοι στην αρχή με κοίταξαν ειρωνικά και έπειτα τους έπιασε ένα τρομερό γέλιο που όσο και να προσπαθούσαν να το συγκρατήσουν , ήταν αδύνατο... Αυτή η συμπεριφορά τους με πλήγωσε, αλλά ταυτόχρονα με πείσμωνσε και ήμουν αποφασισμένη πως ό,τι και να γινότανε ,εγώ αυτό το ταξίδι θα το έκανα...!

Και πέρασαν τα χρόνια. Μπήκα στην εφηβική ζωή, μετά πέρασα σε μια σχολή , εικοσάρισα. Τελείωσα τη σχολή με εξαιρετική επίδοση και έκανα και ένα μεταπτυχιακό-πώς αλλιώς θα μπορούσα να βρω δουλειά στις μέρες μας; Τελικά δεν μπόρεσα να γλιτώσω: έγινα και εγώ ώριμη και άρχισα να φέρομαι σαν μεγάλη... Ως δημοσιογράφος, λοιπόν, έπιασα δουλειά σε μια εφημερίδα. Παρόλο που είχαν μεσολαβήσει τόσα πολλά, ποτέ δεν ξέχασα το όνειρο μου. Απλά είχε χωθεί βαθιά μες την καρδιά μου και ζώντας μια τόσο ζόρικη καθημερινότητα , το είχα αφήσει στην άκρη... Ανοίγοντας όμως την εφημερίδα μου για να ενημερωθώ , είδα το εξής άρθρο:

Στη Φινλανδική Λαπωνία , σε ένα βουνό , βρίσκεται το σπίτι του πολυαγαπημένου μας Άγιου Βασίλη. Από εκεί ,

χάρη στην απέραντη θέα που έχει , μπορεί άνετα να παρακολουθεί τα παιδιά όλου του κόσμου, έτσι ώστε - ανάλογα με τη συμπεριφορά τους- να τους μοιράζει όταν έρθει η ώρα κι ένα αντίστοιχο δώρο. Κατοικεί ,λοιπόν, εκεί όλο το χρόνο παρέα με τους φίλους και συνεργάτες του, τα ζωτικά και τη γυναίκα του . Βέβαια , κάθε πρωί, δεν θα παραλείψει να πάει μια βολτούλα στην καρδιά της Λαπωνίας για να συναντήσει τους μικρούς και τους μεγάλους του φίλους!!!

Σκέφτηκα τότε πως το σύμπαν είχε συνωμοτήσει για να με κάνει να ξαναζωντανέψω αυτό το όνειρο και να πραγματοποιήσω αυτό το ταξίδι. Μάλιστα, ήταν και η κατάλληλη εποχή, αφού σε λίγες μέρες ,έρχονταν τα Χριστούγεννα! Συμπτωματικά , καθώς σκεφτόμουν όλα αυτά, το κινητό μου χτύπησε. Ήταν ο διευθυντής της εφημερίδας, όπου δούλευα, και με πήρε για να μου αναθέσει να γράψω ένα άρθρο με τίτλο :Μια συνέντευξη από τον Άγιο Βασίλη. Ήρθε κι έδωσε λοιπόν και το ταξίδι αυτό, εκτός από επιθυμία μου, ήταν πια επαγγελματική υποχρέωση.

Μπήκα λοιπόν στο αεροπλάνο ,όλο χαρά, με προορισμό την μακρινή ,παγωμένη Φινλανδία. Είχα εξοπλιστεί με μπόλικα χοντρά ρούχα ,μάλλινες κάλτσες, σκουφάκια και κασκόλ , αν και ήμουν τόσο χαρούμενη και είχα τόση υπερένταση που θα έλεγα πως ζεστανόμουν πολύ... Μετά από πολύωρη πτήση , κουρασμένη αρκετά ,το αεροπλάνο επιτέλους προσγειώθηκε. Με περίμενε το ταξί που με πήγε στο ξενοδοχείο όπου έπεσα αμέσως και κοιμήθηκα για να είμαι φρέσκια την επόμενη μέρα. Το επόμενο πρωί , λοιπόν, κίνησα να πάω στο βουνό όπου θα συναντούσα τον Άγιο Βασίλη. Φτάνοντας στο μέρος αυτό , άκουσα παιδικά γέλια και τραγούδια . Αυτό βέβαια ήταν φυσικό , αφού είχα επιλέξει να έρθω μια ώρα την οποία είχαν αποφασίσει και κάποιες οικογένειες να έρθουν για να δώσουν χαρά στα μικρότερα μέλη τους και να απολαύσουν τον καθαρό αέρα του βουνού. Όταν , περιμένοντας κάποια ώρα , κατάφερα να πλησιάσω τον γλυκό παππούλη ,του εξήγησα τον λόγο της επίσκεψής μου και του πρότεινα να πάμε στην κοντινότερη καφετέρια να τα πούμε. Για να τον δελεάσω , του υποσχέθηκα ότι θα τον κερνούσα μια κούπα ζεστή σοκολάτα.

Έτσι κι έγινε. Πήγαμε παρέα σε ένα μαγαζί, τη Φινλανδική... Ουτοπία, που

μου σύστησε ο ίδιος , το οποίο ειδικεύοταν στα γλυκά. Θρονιαστήκαμε στις πιο άνετες πολυθρόνες του μαγαζιού και παραγγείλαμε τις σοκολάτες μας. Όταν μας τις έφεραν, ρούφηξα μια μεγάλη γουλιά από την κούπα μου, πήρα δύναμη και χωρίς να χάνω χρόνο, άρχισα να κάνω ερωτήσεις στον πρόθυμο συνοδό μου (αφού πρώτα τον είχα ευχαριστήσει που μου έκανε την τιμή να με συνοδεύσει):

-Άγιε Βασίλη, είναι γνωστό ότι τα παιδιά όλου του κόσμου στέλνουν γράμματα σε εσένα αμέτρητα χρόνια τώρα. Τα τελευταία χρόνια , όμως, η καθημερινότητα των γονέων τους τούς έχει <<κλέψει>> την τρυφερότητα και τη στοργή τους ,πολλοί μάλιστα προσπαθούν να κάνουν τα παιδιά τους να αμφισβητήσουν την ύπαρξή σου. Κατά τη γνώμη σου το καταφέρνουν; Έχεις προσέξει μείωση στον αριθμό των γραμμάτων που λαμβάνεις κάθε χρόνο, η οποία νομίζεις ότι οφείλεται σε αυτό;

-Καλή μου φίλη ,όχι μόνο δεν υπάρχει μείωση στα γράμματα που παίρνω , αλλά έχουν αυξηθεί αρκετά τα τελευταία χρόνια. Δεν σε διαψεύδω: Οι γονείς έχουν γίνει πιο σκληροί , πληγώνουν τα παιδιά –χωρίς φυσικά να το θέλουν- και προσπαθούν να τους περιορίσουν τα όνειρα και τη φαντασία και να τα προσγειώσουν στην πραγματικότητα. Αυτό όμως που δεν ξέρουν είναι ότι τα παιδιά είναι πιο έξυπνα από αυτούς. Τα όνειρα χρειάζονται σε όλους, είναι ο μόνος τρόπος να ξεφύγεις από την καθημερινότητα και να πλάσεις ένα μέρος πιο όμορφο. Ότι ονειρεύεσαι ,δεν σημαίνει ότι δεν ζεις. Σημαίνει ότι κάνεις σκέψεις και σχέδια για το μέλλον, τα οποία και θα προσπαθήσεις να υλοποιήσεις για να κάνεις τον κόσμο τούτο καλύτερο. Αν μπορούσα λοιπόν να στείλω ένα μήνυμα σε αυτούς τους γονείς, θα ήταν να πάρουν παράδειγμα από τις πράξεις των αγνών αυτών πλασμάτων και να αρχίσουν να κάνουν αυτό που πραγματικά το έχουν ανάγκη, να ονειρεύονται!

- Τα παιδιά, λοιπόν, αυτά σου γράφουν για να σου ζητήσουν απλά ένα δώρο ή έχουν σκοπό να μοιραστούν μαζί σου τις προσωπικές τους ανησυχίες;

-Τα παιδιά, όπως ξαναείπα, είναι πιο έξυπνα από ό,τι νομίζουμε ότι είναι. Ενδιαφέρονται για το περιβάλλον, για τα

προβλήματα της κοινωνίας ακόμα και για την πολιτική. Στέλνοντας ένα γράμμα, λοιπόν, σε εμένα, πολλά παιδιά δεν ζητάνε κανένα δώρο, απλά μοιράζονται μαζί μου τις σκέψεις και τους προβληματισμούς τους. Πολλά, μάλιστα, παιδιά θέλουν για δώρο να σταματήσουν οι πόλεμοι, να υπάρχει δικαιοσύνη, να έχουν όλοι φαγητό, πόσιμο νερό και σπίτι, δουλειά (και αρκετά από αυτά τα έχουν ανάγκη γιατί ζουν σε ένα περιβάλλον που στερείται κάτι από τα παραπάνω). Κι εγώ κάθε φορά προσπαθώ να κάνω ό,τι μπορώ, αλλά δυστυχώς, δεν είναι όλα αυτά στο χέρι μου...

-Όλοι απορούν πώς καταφέρνεις και μοιράζεις τα δώρα σε όλα τα παιδιά του κόσμου σε μια μόνο νύχτα. Υπάρχουν μέρη στα οποία δυσκολεύεσαι να πας και τα καταφέρνεις στο παρά πέντε;

-Καταρχάς, θα ήθελα να σε διορθώσω. Δεν μοιράζω τα δώρα μόνος μου. Αυτό όντως θα ήταν αδύνατο. Με την πολύτιμη βοήθεια των εργατικών ξωτικών, καταφέρνουμε και δίνουμε στα παιδιά δώρα. Η αλήθεια είναι πως δε δυσκολευόμαστε να πάμε σε σπίτια παιδιών. Το δύσκολο έργο που έχουμε είναι τα δώρα της φύσης και των ζώων, διότι οι ανάγκες τους τα τελευταία χρόνια είναι αυξημένες. Οι περισσότεροι δεν ξέρουν ότι και σε αυτούς μοιράζουμε δώρα κάθε χρόνο: πηγαίνουμε σε λίμνες, τις καθαρίζουμε και τους βάζουμε φίλτρο έτσι ώστε να διατηρηθούν όσο πιο καθαρές γίνεται μέχρι του χρόνου. Φυτεύουμε δέντρα και δίνουμε φάρμακα στα άρρωστα ζώα (είτε είναι υπό εξαφάνιση είτε όχι). Προσθέτουμε όζον για να κλείσει η τρύπα του όζοντος. Τέλος, μια ειδική ομάδα ξωτικών αναλαμβάνει να κα-

θαρίσει μια, όσο το δυνατόν περισσότερη, μεγάλη επιφάνεια μολυσμένης θάλασσας γίνεται.

-Όπως πολλές φορές έχουμε αναφέρει πιο πάνω, έχεις δώσει πολλά δώρα και έχεις ευχαριστήσει πολλούς. Αν σου έλεγα να μου πεις τι δώρο θα ήθελες εσύ για τον εαυτό σου, τι θα διάλεγες;

Θα ήθελα να υπάρχουν μόνο χαμόγελα στον κόσμο! Να επικρατεί ειρήνη παντού, να μην καταπατούνται τα δικαιώματα κανενός και να είναι όλοι ελεύθεροι και ίσοι! Επίσης, θα ήθελα οι άνθρωποι να αρχίσουν να σκέφτονται με παρονομαστή το "εμείς" και όχι το "εγώ". Αν βέβαια έπρεπε να ζητήσω κάτι υλικό, θα ήθελα ζεστά ρούχα και μάλλινες καλτσούλες, κάτι τόσο απλό που μου είναι όμως πολύ χρήσιμο!

-Τέλος, θα ήθελα να σε ρωτήσω τι σημαίνει για σένα η ιδιότητά σου και από που αντλείς δύναμη ώστε να συνεχίζεις τόσα χρόνια να μοιράζεις χαμόγελα αδιάκοπα.

-Χρειάζεται κι ερώτημα; Μα, από τα παιδιά φυσικά! Όταν τα βλέπω χαρούμενα και ξέρω ότι τα έχω βοηθήσει, οι κόποι μου δικαιώνονται και νιώθω αναζωογονημένος και πιο νέος από ποτέ (αν και τ'χω τα χρονάκια μου..)! Είναι η καλύτερη πληρωμή για μένα και μου δίνει δύναμη για να συνεχίσω να κάνω αυτή τη δουλειά για πολλά πολλά χρόνια ακό-

μα!!!

Μετά λοιπόν από τη μεγάλης διάρκειας κουβέντα μου με τον Άγιο Βασίλη και αφού η ώρα είχε περάσει, τον ευχαρίστησα που μου χάρισε αυτή την συνέντευξη και ετοιμάστηκα να αποχωρήσω, υποσχόμενη στον -πλέον- φίλο μου ότι φυσικά θα ξαναρχόμουν. Με βαριά καρδιά πήγα στο ξενοδοχείο και ετοίμασα τη βαλίτσα μου.

Την επόμενη μέρα, μπήκα στο ταξί που θα με πήγαινε στο αεροδρόμιο. Σε όλη τη διαδρομή, έκανα μια ανασκόπηση των όσων είχα περάσει την τελευταία μέρα. Όταν πια φτάσαμε στο αεροδρόμιο, έβαλα το μπουφάν μου και βάδισα προς το αεροπλάνο. Χιόνιζε, ο δρόμος ήταν κατάλευκος και σε συνδυασμό με τη Χριστουγεννιάτικη διακόσμηση των μαγαζιών, τα φωτάκια και τις ευδιαστές μυρωδιές των γιορτινών λιχουδιών, το τοπίο θύμιζε παραμυθένια σκηνή. Βέβαια, εγώ ένιωθα μια ζεστασιά και μια γαλήνη, σαν να με έκαιγε ο δυνατός καλοκαιρινός ήλιος....

Έφτασα στην Ελλάδα. Όταν έδωσα τη συνέντευξη στο αφεντικό μου, χάρηκε πολύ. Γύρισα στο σπίτι. Σκέφτηκα όσα είχαμε πει με τον Άγιο Βασίλη και κατάλαβα πως ίσως και εγώ ήμουν θύμα της καθημερινής σκληρής ζωής. Αποφάσισα ότι θα ακολουθούσα τη συμβουλή του. Με τη γλυκιά ανάμνηση του ταξιδιού μου έπεσα λοιπόν και κοιμήθηκα, έτοιμη κι εγώ να μπω στον κόσμο των ονείρων...

Καινούργιος χρόνος και σχολείο

Της Φωτεινής Ζαχαράκη

Πάει και το 2014, νέος χρόνος και πίσω στο σχολείο. Αφήνουμε την ανεμελιά των γιορτών και ετοιμαζόμαστε πάλι για το σχολείο..όχι πως κάποιοι από μας ξεκουράστηκαν γιατί κάναμε επανάληψη στις γιορτές. Γεμίσαμε τις μπαταρίες μας και είμαστε έτοιμοι για το νέο ξεκίνημα και το δεύτερο τρίμηνο. Υποδεχτήκαμε τον νέο χρόνο με κακοκαιρία, πολλές βροχές και χιόνια στις ορεινές περιοχές... κρύο πολύ. Κάποια από τα παιδιά ανυπομονούν που θα ανοίξει το σχολείο, ενώ κάποια άλλα θα ήθελαν λίγη πα-

ραπάνω ξεκούραση. Νομίζω πως τα βασικά συναισθήματα σε όλα τα παιδιά είναι ίδια. Συγκίνηση που θα δουν τους συμμαθητές τους και χαρά που θα ξανά κάτσουν στα θρανία να κάνουν τρέλες. Από την άλλη, αρχίζουν πάλι τα διαγωνίσματα, που ήδη μας αγχώνουν... θα είναι αρκετά τον πρώτο μήνα που θα ανοίξουμε. Θα πέφτουν βροχή το ένα μετά το άλλο. Λοιπόν... εύχομαι καλή χρόνια σε όλους! Μην αγχώνεστε για τίποτα! Ευτυχισμένο το 2015...

27η Ιανουαρίου: Διεθνής Ημέρα μνήμης για τα θύματα του Ολοκαυτώματος από το ναζιστικό καθεστώς κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Του Γιάννη Χριστοδουλάκη

για τους τόσους πολλούς ανθρώπους που σφαγιάστηκαν από το ναζιστικό καθεστώς κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Φριχτές και άθλιες πράξεις που δυστυχώς συνέβησαν. Οι Γερμανοί δεν είχαν σεβασμό και ήθος, κάτι που φαίνεται από τις αισχρές πράξεις που διέπραξαν. Σκότωναν Εβραίους χωρίς να ξέρουν καλά καλά το γιατί, για τα πιστεύω κάποιου που ήταν σχιζοφρενής, που πίστευε πως ήταν ο κυρίαρχος του κόσμου και ήθελε να εξαλείψει ένα ολόκληρο έθνος.

Οι Γερμανοί λεηλατούσαν εβραϊκές πόλεις και τους κατοίκους τους αιχμαλώτιζαν και τους μετέφεραν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, όπου και τους σκότωναν με φριχτούς τρόπους, μετά από πολύωρη καταναγκαστική εργασία. Άλλες πάλι φορές τους κρέμαγαν και τους σκότωναν επιτόπου. Τα στρατόπεδα εξόντωσης (αναφέρονται ενδεικτικά: Μαϊντάνεκ 350.000 νεκροί, Σέλμνο 300.000, Σόμπιμπορ

200.000, Μπέλζεκ 550.000, Τρεμπλίνκα 750.000, Άουσβιτς-Μπιρκενάου 1.500.000), αποτέλεσαν μια μοναδική εγκληματική καινοτομία που ανήκει ολοκληρωτικά στο ναζιστικό καθεστώς και τα διαφοροποιεί από κάθε άλλο ιστορικό προηγούμενο, γράφοντας τη μελανότερη σελίδα της ιστορίας της ανθρωπότητας.

Η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ αποφάσισε στις 2 Νοεμβρίου 2005 να ανακηρύξει την 27η Ιανουαρίου Διεθνή Ημέρα μνήμης για τα θύματα του Ολοκαυτώματος από το ναζιστικό καθεστώς κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η ημερομηνία αυτή επιλέχθηκε επειδή, στις 27 Ιανουαρίου 1945, τα προελαύνοντα σοβιετικά στρατεύματα απελευθέρωσαν το μεγαλύτερο στρατόπεδο συγκέντρωσης στο Άουσβιτς-Μπίρκεναου στην Πολωνία.

Το σχέδιο της απόφασης αυτής, που υποβλήθηκε από το Ισραήλ και υποστηρίχθηκε από 89 χώρες, «καλεί τα κράτη - μέλη να επεξεργαστούν προγράμματα εκπαίδευσης που θα μεταδώσουν στις μελλοντικές γενεές τα διδάγματα του Ολοκαυτώματος και να βοηθήσουν να προλαμβάνονται πράξεις γενοκτονίας».

Είναι κοντά ο ναζισμός, πολύ κοντά...

Γράφει η Τζωρτζίνα Βαρδάκη

Ο ναζισμός. Λέξη βάρβαρη και ζοφερή. Από αυτές που σε φοβίζουν να τις βάλεις στο στόμα σου, μήπως ζωντανέψει και σε κατασπαράξει. Νεοναζισμός και εθνικοσοσιαλισμός. Φασισμός, ρατσισμός και αντισημιτισμός, όλες έννοιες συνυφασμένες, όλοι ορισμοί που φαντάζουν εφιαλτικοί, αποκρουστικοί κι όμως για δεσ, είναι τόσο οικείοι. Είναι σκληρό να κοιτάς κατάματα την αλήθεια μα με τον ναζισμό συζούμε χρόνια τώρα. Τον χαιρετάμε στο δρόμο, τον προσκαλούμε για δείπνο, τον κοιμίζουμε στο κρεβάτι μας. Ο ναζισμός ζει γύρω, δίπλα, ίσως και μέσα μας. Κι είναι σαν δαίμονας που κατατρώει ό, τι καλό κρύβουμε θάβοντας τις αξίες, τις αρχές, μεταμορφώνοντας εμάς τους ίδιους σε πλάσματα βίαια και απωθητικά.

Είναι γνωστό -πώς να το κρύψεις άλλωστε;- , ο ναζισμός δεν πέθανε μαζί με τον Χίτλερ το '45. Επιβιώνει μέχρι και σήμερα, επιθετικός και προκλητικός. Ξεσπάει σ' ολόκληρο τον κόσμο με τη μορφή κινημάτων ή χειρότερα, με τη μορφή πολιτικών κομμάτων. Αυτό ισχύει και στην περίπτωση της χώρας μας. Το αποκαλούμενο από πολλούς ναζιστικό κόμμα, Χρυσή Αυγή, κέρδισε έδαφος όταν μέσα στην κρίση αναδείχθηκε 3^ο

κόμμα Ελλάδος. Ο Έλληνας έδωσε την ψήφο του σε μια ιδεολογία που θεωρεί τον Έλληνα υπέρτερο, κυρίαρχο των άλλων. Την έδωσε στον εθνικισμό και στην ακραία έκφραση του. Σε ένα κόμμα που κατηγορείτε για εγκληματικές πράξεις και σε μια οργάνωση που πολεμάει με σύμμαχο την βία. Ήταν ο απελτισμένος πολίτης. Αυτός που εκφράζει την περιφρόνησή του ψηφίζοντας ένα κόμμα αντισυστημικό. Κι η άνοδος του κόμματος σε συνδυασμό με τη χρονική περίοδο που αυτό συνέβη είναι κάθε άλλο παρά τυχαία. Λένε πως δεν ήταν παρά μια αντίδραση, το ηφαίστειο που έμελλε να εκραγεί, η φούσκα που σύντομα θα σκάσει.

Στέκομαι αντιμέτωπη με τα γεγονότα και απορώ. Πώς ξεγελιέται τόσο εύκολα μια χώρα και πώς αγνοεί κανείς την ιστορία; Μια ιστορία γεμάτη ρωγμές, πληγές που δεν επουλώνονται. Λίγα χρόνια μετά ο ορίζοντας δεν φαίνεται να καθαρίζει. Ζούμε βέβαια σε μια εποχή που βρίθει από ανατροπές και εκπλήξεις. Κι έτσι ποντάρουμε

στην αβεβαιότητα, και σε μια αναπάντεχη αλλαγή.

Κι αν θέλετε τη γνώμη μας... ναι, μας φοβίζει. Όχι πια η λέξη ναζισμός. Μας φοβίζουν οι εαυτοί μας που αδυνατούμε να ελέγξουμε. Μας φοβίζει το μίσος που θολώνει την συνείδηση. Και τέλος, μας φοβίζει κι αυτή η φούσκα που περιμένουμε, μα δεν σκάει. Πώς να ονειρευόμαστε σε μια κοινωνία γεμάτη ανισότητες; Πλέον δεν υπάρχει χρόνος για όνειρα. Μονάχα για πράξεις.

Έτσι πιστεύουν οι νέοι (όχι φυσικά όλοι) . Δεν έχει σημασία, αν σου ταιριάζει κάτι ή αν όχι, αν νιώθεις άνετα με κάποιο κομμάτι ή όχι, αρκεί που το φοράνε όλοι. Κάτι πραγματικά εκνευριστικό είναι ότι πλέον δεν μπορείς να διακρίνεις τα άτομα, όλοι φαίνονται ίδια και αυτό γιατί όλοι είναι πανομοιότυποι. Ίδια μαλλιά, ίδια ρούχα, ίδιες κινήσεις, ίδιο ντύσιμο. Χάνουν την προσωπικότητά τους και γίνονται ένας από τους πολλούς.

Για παράδειγμα, τώρα στη μόδα είναι τα body piercing, τα ακριβά φούτερ / μπλουζάκια (τύπου Volcom, DG, Wesco), φαρδιά παντελόνια, καπέλα, πολύχρωμα γυαλιά. Έχω αρχίσει να πιστεύω πως το μόνο που απασχολεί μερικά άτομα είναι το πώς θα προ-

βάλλουν την εικόνα τους. Άλλα το χειρότερο είναι ότι όλη αυτή η νοοτροπία γίνεται στάση ζωής. Μαθαίνουν να ζούνε την καθημερινότητά τους με μόνη τους ασχολία το τι θα φορέσουν, το πώς θα μιλήσουν, το πώς θα είναι αρεστοί. Χάνουν την ουσία των πραγμάτων και δεν τα ζουν όλα. Μπορεί η μόδα να αποτελεί σημαντικό χαρακτηριστικό της εποχής μας, αλλά το θέμα είναι να ξέρεις να τη χειρίζεσαι. Το θέμα είναι να μπορείς να προσαρμόσεις τη μόδα στο στυλ σου και όχι το στυλ σου στη μόδα.

Τατουάζ και body piercing!

Έχει βρεθεί πως στη Δύση, πάνω από 80 εκατομμύρια άτομα διακοσμούν το σώμα τους με τατουάζ, εκ των οποίων περίπου το 50% είναι γυναίκες. Σε αντίθεση με τα τατουάζ, που αφαιρούνται πιο δύσκολα, το body piercing (το τρύπημα σημείων του σώματος ή και του προσώπου για την τοποθέτηση σκουλαρικών) δε θεωρείται μια μόνιμη επέμβαση στο σώμα.

Η θέαση ενός τατουάζ δεν αποτελεί πια ούτε ασυνήθιστο ούτε απορριπτικό στοιχείο, καθώς δεν παραπέμπει αποκλειστικά σε μια περιθωριοποιημένη ομάδα ατόμων. Το ίδιο ισχύει και για το body piercing, μόνο που αυτή είναι μια πρακτική με την οποία στην Ελλάδα δεν έχουμε εξοικειωθεί ακόμη στον ίδιο βαθμό, όπως με τα τατουάζ.

Τα τατουάζ και το body piercing δεν συνιστούν φαινόμενο της σύγχρονης κοινωνίας καθώς, τόσο τα τατουάζ όσο και το body piercing, εντοπίζονται σαν πρακτικές σε αρχαίους πολιτισμούς και κοινωνίες σε όλον τον κόσμο.

Αυτό που αποτελεί, ίσως σημάδι της εποχής, είναι η συχνότητα με την οποία πλέον συναντούμε αυτές τις πρακτικές, καθώς και η υιοθέτησή τους από ετερόκλητες μεταξύ τους ηλικιακές και κοινωνικές ομάδες.

Μια τέτοια ομάδα πληθυσμού είναι οι έφηβοι. Οι παράγοντες που μπορούν να επηρεάσουν περισσότερο τους εφήβους στην απόφασή τους να κάνουν τατουάζ ή body piercing, είναι η επίδραση που δέχεται από το φιλικό περιβάλλον, καθώς και η ύπαρξη μέσα στην οικογένεια ενός ή περισσότερων άλλων μελών που έχουν κάνει κάτι αντίστοιχο. Φυσικά σημαντική επίδραση, ιδιαίτερα σε αυτή την ηλικιακή ομάδα, παίζει και η συχνότητα με την οποία πλέον βλέπουμε τατουάζ ή/και body piercing σε διάσημα πρόσωπα.

Η Μόδα στην ζωή και την ψυχολογία των νέων!

Η μόδα σε κάθε χρονική περίοδο αφορά στα ρούχα, στα αξεσουάρ, στα μαλλιά και στους τρόπους συμπεριφοράς. Σε κάθε εποχή αλλάζει η μόδα. Στην δεκαετία του '70 ήταν τα μακριά μαλλιά και τα παντελόνια «καμπάνα». Στην δεκαετία του '80 ήταν τα πολύχρωμα ρούχα και στην δεκαετία του '90 ήταν το αθλητικό ντύσιμο.

Σήμερα αυτό που βλέπουμε να κυκλοφορεί και να επηρεάζει τους νέους είναι τα σκισμένα τζιν καθώς και τα πολύ κοντά φορέματα και γενικά τα πολύ προκλητικά ρούχα. Τα δε παπούτσια έχουν γίνει με τεράστια και πολύ χοντρά τακούνια.

Οι νέοι νιώθουν την ανάγκη να ακολουθούν μια οποιαδήποτε τάση της μόδας, γιατί ταυτίζονται μ' αυτήν και τους αρέσει. Επίσης, συμφωνούν με το ιδεολογικό της περιεχόμενο, δηλαδή με τις ιδέες και την λογική της. Έπειτα με την μόδα γεμίζουν τα κενά του χαρακτήρα τους. Τέλος κερδίζουν σε κοινωνικό κύρος, καθώς μέσω της μόδας γίνονται πιο εύκολα αποδεκτοί σε διάφορα κοινωνικά περιβάλλοντα.

Τα Μ.Μ.Ε. καθορίζουν την τάση της μόδας για καταναλωτικούς λόγους, γι αυτό και προβάλλουν τις διάφορες τάσεις της μέσωσης της διαφήμισης. Οι ηθοποιοί, οι τραγουδιστές, τα μοντέλα και οι αθλητές επηρεάζουν τους νέους και τους παροτρύνουν να ταυτιστούν με μια τάση της μόδας.

Άρα οι περισσότεροι νέοι έχουν υποστεί «πλύση εγκεφάλου» μέσω των διαφημίσεων και βέβαια με την ανοχή του οικογενειακού τους περιβάλλοντος καταφέρνουν και ακολουθούν την μόδα όσο ακραία κι αν είναι.

Σε κάθε εποχή υπάρχουν πάντα κάποιοι που ντύνονται διαφορετικά από την πλειοψηφία. Τα μακριά μαλλιά, τατουάζ, σκουλαρίκια και τα σκισμένα ρούχα είναι ακραίες εμφανίσεις για κάποιες εποχές.

Αντίθετα το κουστούμι, ο ξυρισμένος τύπος και η τσάντα εργασίας παραπέμπει σε σοβαρό στυλ. Επίσης οι φόρμες, τα αθλητικά παπούτσια και το αθλητικό καπέλο θεωρείται φυσιολογικό στυλ.

Οι νέοι επιλέγουν το ντύσιμό τους, είτε γιατί θέλουν να διαφέρουν, είτε γιατί μ' αυτό τον τρόπο θέλουν να δείξουν την αντίδρασή τους σε κάτι, είτε για δικούς τους άγνωστους λόγους. Η εξωτερική εμφάνισή μας βοηθάει να σχηματίσουμε μια πρώτη εντύπωση για κάποιον άγνωστο, όμως δεν πρέπει να κρίνουμε τόσο επιφανειακά.

Δεν παίζει καθοριστικό ρόλο για την ποιότητα του χαρακτήρα του ο τρόπος με τον οποίο ντύνεται κάποιος. Συμπερασματικά, οι νέοι επηρεάζονται σε όλες τις εποχές από διάφορες τάσεις της μόδας για τους λόγους που αναφέρθηκαν παραπάνω. Οφείλουμε όμως να μην κρίνουμε τους γύρω μας αποκλειστικά και μόνο από την εμφάνιση τους...

Με τον όρο κρατικό προϋπολογισμό εννοούμε την καταγραφή των εσόδων και των εξόδων που αναμένεται να έχει ένα κράτος στο άμεσο μέλλον, και περιλαμβάνει τις δαπάνες για την υγεία, την παιδεία, την δημόσια τάξη και ασφάλεια κ.α.

Στην Ελλάδα ο κρατικός προϋπολογισμός για το έτος 2015 κατατέθηκε και ψηφίστηκε στην Βουλή των Ελλήνων, τον Δεκέμβριο του 2014.

Όπως αναμενόταν οι δαπάνες για την Παιδεία μειώνονται και θα αγγίξουν το 2% του ΑΕΠ (ΑΕΠ είναι τα αρχικά των λέξεων Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν και ουσιαστικά είναι το χρηματικό σύνολο όλων των προϊόντων και υπηρεσιών που παράχθηκαν σε μία χώρα.). Μάλιστα οι δαπάνες για την παιδεία μειώνονται συνέχεια τα τρία τελευταία χρόνια, από 5.244 εκατ. ευρώ το 2013 σε 4.817 εκατ. ευρώ το 2015. Η Ελλάδα θα είναι, και πάλι, από τις τελευταίες χώρες της Ε.Ε. σε δαπάνες για την εκπαίδευση. Είναι αυτονόητο πλέον ότι με τα

ελάχιστα χρήματα που διατίθενται για την Παιδεία το 2015 θα υπάρχουν τεράστιες ακάλυπτες ανάγκες και δυσλειτουργία των σχολικών μονάδων. Η ανεργία των εκπαιδευτικών θα αυξηθεί, αφού δεν θα υπάρξουν μόνιμοι διορισμοί και θα συνεχιστεί η οικονομική τους εξαθλίωση αλλά και η επιστημονική τους υποβάθμιση.

Συγκεκριμένα για την παιδεία, ο κρατικός προϋπολογισμός 2015 αναφέρει τα παρακάτω στοιχεία:

- Εφαρμογή του νέου πλαισίου και περιεχομένου του Γενικού Λυκείου με εκπαιδευτική αυτονομία ως σχολείο γενικής δευτεροβάθμιας παιδείας και εκπαίδευσης.
- Θεσμοθέτηση αλλαγών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.
- Εισαγωγή του νέου θεσμού του «Κοινωνικού Σχολείου» στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση ώστε να επιτευχθεί λιγότερη ποσότητα ύλης αλλά περισσότερη παιδεία.
- Εφαρμογή του νέου πλαισίου και περιεχομένου του Επαγγελματικού Λυκείου με την καθιέρωση τέταρτου έτους «μαθητείας».
- Εφαρμογή της δημόσιας δωρεάν επαγγελματικής κατάρτισης με την ίδρυση σχολών επαγγελματικής κατάρτισης και Ινστιτούτων Επαγγελματικής Κατάρτισης.
- Επανασχεδιασμός και αναβάθμιση του θεσμού των προτύπων πειραματικών σχολείων ο οποίος επεκτείνεται και στην επαγγελματική εκπαίδευση.
- Αξιολόγηση σχολικών εγχειριδίων και διδακτέας ύλης.
- Καθιέρωση της διαδικασίας αξιολόγησης των εκπαιδευτικών μέσω της Αρχής Διασφάλισης Ποιότητας για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.
- Εκτυπωτική βελτίωση των διετών σχολικών εγχειριδίων ώστε να είναι χρήσιμα και την επόμενη χρονιά.
- Θεσμοθέτηση του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων, απόδοση επαγγελματικών δικαιωμάτων με στόχο την εναρμόνιση σπουδών και αγοράς εργασίας
- Ψήφιση Νομοσχεδίου για την έρευνα και την τεχνολογία με στόχο τη σύνδεση των ΑΕΙ με τα ερευνητικά ινστιτούτα και την παραγωγική διαδικασία.

Στον προϋπολογισμό του Υπουργείου έχουν προβλεφθεί πιστώσεις για:

- τη συνέχιση του προγράμματος πρόσθετης διδακτικής στήριξης,
- τη στήριξη των ερευνητικών φορέων, την κάλυψη λειτουργίας των δημόσιων ΙΕΚ,
- τη διασφάλιση της ποιότητας στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, την κάλυψη διαφοράς κομίστρου από την παροχή του δικαιώματος μειωμένης μετακίνησης φοιτητών ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας.

Τι θα ήθελα να φέρει στον κόσμο ο καινούργιος χρόνος;

Γράφει η Χρύσα Κουτσάκη

Χαρά, αγάπη, υγεία, ευτυχία και ό,τι άλλο ποθείτε να σας τα φέρει ο καινούριος χρόνος!

“Καινούριε χρόνε φέρε μας
αγάπη στις καρδιές μας,
χαμόγελο στα χείλη μας
γαλήνη στις ψυχές μας”

Εκ μέρους όλης της συγγραφικής ομάδας, ευτυχισμένο το νέο έτος!

Υπάρχουν άνθρωποι που μέσα από τις πράξεις τους καταφέρνουν ολόκληρη την ανθρώπινη κοινότητα να γυρίσει το κεφάλι, να τους παρατηρήσει και να μιλήσει γι' αυτούς. Υπάρχουν άνθρωποι που στην πλάτη τους δεν έχουν μονάχα το βάρος των εαυτών τους μα και ολόκληρης της πατρίδας τους. Είναι οι αθλητές μας και σε αυτούς χρωστάμε στιγμές δέους, συγκίνησης μα πρωτίστως, στιγμές υπερηφάνειας. Μαθαίνουμε για αυτούς από τους γονείς μας, ακούμε να μιλάνε οι γύρω μας. Φατναστείτε τώρα, τι πιο άμεσο και πιο βιωματικό από το να μαθαίνουμε για εκείνους από τα λόγια των ίδιων!

Την Τετάρτη 28 Ιανουαρίου το 5^ο Γυμνάσιο Ηρακλείου φιλοξένησε τον ,σε όλους μας γνωστό, Έλληνα ολυμπιονίκη Νίκο Κακλαμανάκη, έπειτα από πρόσκληση της κ. Ξημέρη, καθηγήτριας καλλιτεχνικών, την οποία και πρόθυμα αποδέχθηκε. Μαθητές και καθηγητές είχαμε την ευκαιρία να απομυθοποιήσουμε την εικόνα ενός ολυμπιονίκη καθώς και την τύχη να συνομιλήσουμε μαζί του αποσπώντας του μια σύντομη συνέντευξη.

Ο Νίκος Κακλαμανάκης θεωρείται από πολλούς πρότυπο αθλητή καθώς και πρότυπο πολίτη. Γνωστός και ως «ο γιος του ανέμου» έχει διαπρέψει σε αναρίθμητους αγώνες και έχει κατακτήσει πολλαπλά μετάλλια, εκ των οποίων τα σημαντικότερα είναι τα δύο ολυμπιακά. Όσοι τον έχουν γνωρίσει, παρατηρούν πως πρόκειται για έναν άνθρωπο αγνό και τίμιο. Η απλότητα του λόγου του τον βοηθά να μεταλαμπαδεύσει τους αξιακούς κώδικες και τις αρχές που αξίζει να έχει κάθε πολίτης.

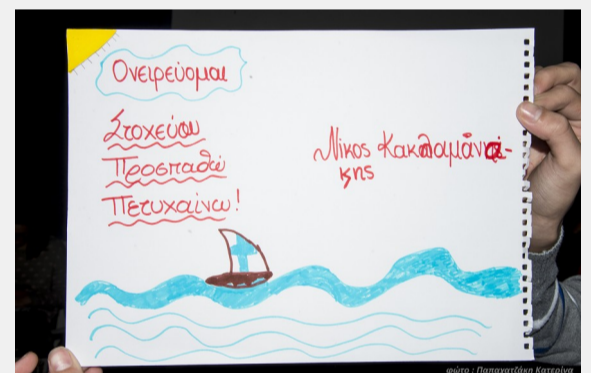

φωτό: Παπαχατζάκη Κατερίνα

φωτό: Παπαχατζάκη Κατερίνα

Η δίωρη συνάντησή μας, που θα χαρακτηριζόταν σωστότερα μάθημα ζωής, ισοδυναμούσε με πολλές ώρες μαθήματος. Οι εύλογες απορίες των μαθητών απαντήθηκαν με κατατοπιστικότατο τρόπο και ακρίβεια αφότου έγινε συνοπτική περίληψη των όσων έχει ζήσει μέχρι σήμερα ο Έλληνας ολυμπιονίκης. Στην συνέντευξη που ακολούθησε ο Νίκος Κακλαμανάκης μας μίλησε για την δυσκολία του εγχειρήματος ενός ολυμπιονίκη, λέγοντας πως μόνο όταν η θέληση ξεπεράσει την ικανότητα, μόνο τότε θα ανέβει κανείς στο βά-

φωτό: Παπαχατζάκη Κατερίνα

θρο. Ακόμη, μιλάει για τις θυσίες του πρωταθλητισμού ως πρόσκαιρες στερήσεις οι οποίες δεν είναι τίποτε άλλο από αυτό που θα οδηγήσει στην νίκη, την καθημερινή αλλά και την μεγαλύτερη. Όπως κάθε αθλητής, υπήρξαν στιγμές δύσκολες που θέλησε να μοιραστεί μαζί μας αλλά και στιγμές δικαίωσης. Στηρίζει ακόμη την απόφασή του να μείνει στο Ηράκλειο αλλά και αναφέρεται στις σκέψεις που κάνει ενόσω πλέει στα κύματα. Για κείνον, η ιστιοσανίδα δεν είναι απλώς ένα άθλημα. Είναι ο τρόπος ζωής του και η ευκαιρία του να εξελίσσεται ως άνθρωπος, να μαθαίνει τον εαυτό του, να γίνεται πιο εφευρετικός. Ο Νίκος Κακλαμανάκης πιστεύει πως το σώμα για έναν αθλητή δεν είναι αρκετό, πως η ουσία βρίσκεται στο πνεύμα. Τέλος, μας λέει δυο λόγια για το ιδεώδες του Ολυμπισμού, στο οποίο και οφείλουμε τη συνάντησή μας.

Όπως τόνισε και η κ. Ξημέρη, είναι ώρα να απαγκιστρωθούμε από τους τοίχους που μας περικλείουν. Ήρθε η ώρα να βγούμε στη φύση, να τη γνωρίσουμε και να γίνουμε ένα μαζί της. Για τον Νίκο Κακλαμανάκη σίτι του είναι η θάλασσα. Εμείς, δεν έχουμε παρά να βγούμε εκεί έξω και να αναζητήσουμε το δικό μας καταφύγιο. Ο λόγος του υπήρξε βαθύτατα εμπνευστικός, όχι μονάχα για την εμπλοκή μας σε κάποιο αγώνισμα, μα πρωτίστως για την εμπλοκή μας στον αγώνα της ζωής: τον πιο δύσκολο ίσως αγώνα που θα αντιμετωπίσουμε ποτέ.

Κ. Κακλαμανάκη, σας ευχαριστούμε πολύ, όχι μονάχα για την επίσκεψή σας, μα και για όλα όσα προσφέρετε στον ελληνικό λαό, απλόχερα και ανιδιοτελώς. Κι εμείς, ας μην ξεχνάμε πως... «ο μόνος αγώνας που χά-

φωτό: Παπαχατζάκη Κατερίνα

νουμε, είναι ο αγώνας που δεν δίνουμε».

Τι ήταν εκείνο που σας ώθησε να ασχοληθείτε με την ιστιοπλοΐα;

Η πιο σημαντική θα έλεγα ίσως παρότρυνση ήρθε από τον πατέρα μου, αλλά εξίσου σημαντικό ρόλο πιστεύω έπαιξε το γεγονός ότι μου άρεσε πάρα πολύ η θάλασσα και ότι είχα πάρα πολλή ενέργεια την οποία έπρεπε κάπου να βρω να την εκτονώσω.

Ποια είναι η σχέση σας με τη θάλασσα; Ήταν στιγμές που τη φοβηθήκατε;

Τη θάλασσα σαν παιδί είχα μάθει, κυρίως μέσω του πατέρα μου, να μην τη φοβάμαι παρά να τη σέβομαι. Η σχέση μου με τη θάλασσα είναι σχέση ζωής γιατί εκεί μέσα μεγάλωσα, είναι η εφηβεία μου, η ενηλικίωση μου και είναι σαν το σπίτι μου. Αν βρίσκομαι στη στεριά νιώθω πιο άβολα, αν βρίσκομαι στη θάλασσα είμαι στο χώρο μου. Εκεί είναι το οξυγόνο μου, εκεί αναπνέω, εκεί λειτουργώ καλύτερα. Είμαι καλύτερος άνθρωπος, όταν βρίσκομαι στον αθλητισμό και ειδικά, όταν βρίσκομαι στη θάλασσα.

Όταν είστε πάνω στην ιστιοσανίδα και πλέετε, τι σκέφτεστε;

Καλό ερώτημα. Νομίζω πως τα πάντα ρέουν εκεί. Δηλαδή όταν βρίσκομαι στην σανίδα μου το μυαλό μου είναι πιο καθαρό. Δεν χωρούν δεύτερες σκέψεις. Όταν βρίσκεσαι ανοιχτά στο πέλαγος και δεν έχεις οχλαγωγία, τον κόσμο, μπορεί να σε συνοδέψουν άνθρωποι που πραγματικά θέλεις να έχεις κοντά σου, καταστάσεις και στιγμές. Καθαρίζει το μυαλό σου. Όπως όταν είσαι μόνος σου στο δάσος. Έτσι για μένα όταν είμαι μέσα στη θάλασσα έχω τη δυνατότητα να σκεφτώ και πιο θετικά και πιο καθαρά ή μάλλον το καθαρά ίσον θετικά. Και ουσιαστικά μέσα στη θάλασσα, η οποία είναι το οξυγόνο μου γεννώ και καινούργια πράγματα. Σκέφτομαι και μου έρχονται ιδέες πάρα πολλές. Ούτως ή άλλως όλα μου τα προγράμματα τα ολυμπιακά σε επίπεδο τεχνικής, προπονησιολογίας ή και ως στάση ζωής δηλαδή αποφασιστικότητας. Όταν έπαιρνα τις μεγάλες μου αποφάσεις τις έπαιρνα, όταν ήμουν εκεί στα ανοιχτά. Έπαιρνα τις πιο καθαρές μου αποφάσεις. Άρα είναι για μένα ένα τεράστιο πεδίο σκέψης ουσιαστικά η θάλασσα, ευκαιρία για να ανακαλύψω περισσότερο τον εαυτό μου και να πάρω τις πιο σωστές αποφάσεις στη ζωή μου. Είναι για μένα το καλύτερο.

Τι κάνει σημαντικό ένα αθλητή; Το μυαλό ή το σώμα;

Όλα παίζουν ρόλο. Πιστεύω αν δεν περάσει η θέληση και οι ψυχοπνευματικές ικανότητες τις σωματικές δεν πρόκειται κανείς να πάει πουθενά. Άλλωστε οι αθλητές δεν είμαστε κάτι διαφορετικό από το μέσο άνθρωπο. Και δυο χέρια και δυο πόδια έχουμε. Πολλές φορές με κοιτούν άνθρωποι και λένε “α, εσείς είσατε! Μπήκαμε στο ασανσέρ και σας περιμέναμε δύο επί τρία”. Και λέω “Είδατε!” Αυτό που μας διαφοροποιεί, τι είναι, είναι η καρδιά μας, η ψυχή μας, το μυαλό μας. Αυτά είναι που σε κάνουν να κάνεις την υπέρβαση. Οι μυς, τι είναι; Κομμάτια από λάστιχα είναι. Τους αλλάζουμε, τους γυμνάζουμε, αν τους αφήσουμε, χαλαρώνουν. Θέλω να πω ότι η ουσία είναι αλλού. Η ουσία είναι στο νου και στην ψυχή.

Θέλετε να μοιραστείτε μαζί μας κάποιες καλές και κακές στιγμές από την αθλητική σας ζωή.

Παραδείγματα από δύσκολες στιγμές υπάρχουν αρκετές μέσα στην προσπάθεια ενός αθλητή, πρωταθλητή. Πιστεύω οι πιο συχνές που μπορεί να βρει κάποιος είναι κάποιες δύσκολες στιγμές αγωνιστικές, στις οποίες πρέπει να ξανασταθεί στα πόδια του μετά από αποτυχημένη πιθανά προσπάθεια. Πρέπει δηλαδή να διαχειριστεί την ήττα. Αυτό είναι μια πάρα πολύ μεγάλη δυσκολία. Και οι δυσκολίες είναι αντικειμενικές, όπως ο χρόνος ή τα χρήματα που πολλές φορές που είναι ανασταλτικά στην πορεία. Δυσκολία άλλη στην περίπτωση τη δική μου προσωπικά ήταν αδιαφανείς διαδικασίες κατά τις οποίες αποκλείστηκα στην πρώτη μου Ολυμπιάδα που θα συμμετείχα το 1988. Αυτή ήταν η μεγαλύτερη δυσκολία ίσως που αντιμετώπισα και μετά η μειωμένη δυνατότητα επιχορήγησης. Αλλά στις πολύ μεγάλες στιγμές θεωρώ ότι ήταν το γεγονός ότι μπορούσα να προχωρώ, να παλεύω, να προσπαθώ και να πετυχαίνω γιατί είχα ανθρώπους που πίστευαν σε μένα όχι απλά για το αποτέλεσμα, αλλά για την προσπάθεια, τη στάση ζωής που πάλευα και δεν εγκατέλειπα. Αυτή ήταν η μεγαλύτερη ικανοποίηση για μένα. Δεν ήξερα αν θα με οδηγούσε αυτό σε ένα πολύ μεγάλο αποτέλεσμα, αλλά τελικά δόξα τω Θεώ με οδήγησε. Όμως εμένα τα κίνητρά μου ήταν αγνά και αγαπούσα αυτό που έκανα. Έτσι ήρθαν για μένα πολύ μεγάλες και όμορφες στιγμές με αποκορύφωμα το χρυσό ολυμπιακό μετάλλιο και το αργυρό της Αθήνας με πολλές παγκόσμιες διακρίσεις αλλά και το ότι άναψα ως μοναδικός Έλληνας που είχα την τιμή να ανάψω το βωμό στο Ολυμπιακό στάδιο της Αθήνας.

Οι Ολυμπιακοί αγώνες του 2004 ήταν από τους πιο ακριβούς στην ιστορία του θεσμού. Πως αισθάνεται ένας Ολυμπιονίκης όταν βλέπει την εγκατάλειψη και την καταστροφή των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων;

Οι Ολυμπιακοί αγώνες σίγουρα βοήθησαν την Ελληνική κοινωνία, πιστεύω, με την διοργάνωσή τους. Η διαχείριση της επόμενης μέρας ήταν που τους έκανε δύσκολους και επιζήμιους ίσως για την Ελλάδα. Άρα το θέμα μας δεν ήταν οι Ολυμπιακοί αγώνες, που ήταν σίγουρα θετικό γεγονός, αλλά ήταν ο τρόπος διαχείρισης. Ασφαλώς με θλίβει απεριόριστα, γιατί εγώ σαν ένας άνθρωπος που μεγαλούργησα και είδα τις εγκαταστάσεις αυτές να κτίζονται με χρήματα δικά μας θλίβομαι απίστευτα που βλέπω παιδιά να έχουν τις ίδιες ευκαιρίες πια για να βγουν να αθληθούν, να αγωνιστούν και το δικαιούνται γιατί οι πατεράδες τους, εγώ, οι γονείς μου έχουν πληρώσει αυτές τις εγκαταστάσεις τις οποίες δυστυχώς η κακή διαχείριση τις άφησε να σαπίσουν. Ασφαλώς και είμαι πάρα πολύ απογοητευμένος από αυτό. Αλλά ως Έλληνας θα κάνω ότι μπορώ να βάλω το δικό μου λιθαράκι σ' αυτή τη δύσκολη πορεία για να αξιοποιήσω ό, τι έχει μείνει.

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Συνέχεια της συνέντευξης με τον Νίκο Κακλαμανάκη

Και έχει μείνει ο καθαρός μας αέρας, ο άνεμος, τα κύματα όσες εγκαταστάσεις είναι καλές, όπως για παράδειγμα το Παγκρήτιο στάδιο. Εγώ θα στέλνω το παιδί μου εκεί, θα στέλνω τα καλύτερα μηνύματα για υπέρβαση σ' όλους τους ανθρώπους ούτως ώστε να βγούνε έξω ανοιχτά και να διεκδικήσουν το δικαίωμα τους για άθληση και για υγεία. Αυτό είναι το καλύτερο που μπορώ να κάνω για να συντηρήσω αναλλοίωτο το Ολυμπιακό πνεύμα, το οποίο κάποιος άφησαν να πάρει τον κατήφορο με την εγκατάλειψη των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων.

Πόσο δύσκολο είναι να φτάσει κανείς στα πρώτα σκαλιά του βάρους;

Είναι πολύ σχετικό που λέμε το πόσο δύσκολο είναι. Ασφαλώς τίποτα δεν είναι εύκολο για οποιοδήποτε άθλημα μιλούμε γιατί απαιτεί μια συγκεκριμένη κορυφαία ικανότητα. Αυτή η ικανότητα, η δυσκολία μάλλον έγκειται στο γεγονός ότι πρέπει η θέληση να ξεπεράσει την ικανότητα. Εάν δεν έχει ξεπεράσει η θέληση την ικανότητα τότε οι επιδόσεις μπορεί να είναι πολύ μεγάλες αλλά αποκλείω το γεγονός να είναι εξαιρετικές. Πρέπει τα πολύ μεγάλα θα έλεγα ίσως επιτεύγματα στο χώρο του αθλητισμού έρχονται κυρίως από την πνευματική και φυσική εμπλοκή. Δεν φτάνει μόνο η σωματική προσπάθεια και η ικανότητα γενικότερα, αλλά θέλει μια υπέρβαση. Αυτή η υπέρβαση έρχεται κυρίως εάν έχουμε ξεπεράσει με τη θέλησή μας ακόμα και την ικανότητα μας.

Τι θυσιάσατε από τη ζωή σας για να πετύχετε τους στόχους σας;

Η θυσία είναι κάτι πολύ σχετικό. Εγώ αγάπησα πάρα πολύ αυτό που έκανα. Σίγουρα στερήθηκα κάποια πράγματα, όπως κάποιες εξόδους που ίσως τα παιδιά στην εφηβεία τους να είχαν πιο εύκολες από μένα. Εγώ προπονήθηκα αρκετά. Όμως, για μένα ήταν τρόπος ζωής. Το αγάπησα πάρα πολύ και δεν το θεωρώ θυσία. Το θεωρώ απλά μια πρόσκαιρη στέρηση η οποία με οδήγησε σε μια μικρή καθημερινή νίκη που με οδήγησε σε άλλες μεγαλύτερες. Αυτή η πειθαρχία έναντι της παρόρμησης που διάλεξα στη ζωή μου με οδήγησε ως μικρή καθημερινή νίκη σε άλλες μεγαλύτερες νίκες.

Είσατε μόνιμος κάτοικος Ηρακλείου. Πώς σας φαίνεται η ζωή στην πόλη και στο νησί γενικότερα;

Ασφαλώς είναι πολύ καλύτερα από το κέντρο της Αθήνας στο οποίο είχα μεγαλώσει. Και η ευκαιρία και το οξυγόνο μου που περιέγραψα και στην προηγούμενη ερώτηση είναι το να βρίσκομαι κοντά στη θάλασσα και στη φύση. Έχει γίνει δηλαδή το όνειρό μου πραγματικότητα λόγω του ότι ζω στο Ηράκλειο. Ήταν όνειρο ζωής να βρεθώ εδώ στην Κρήτη. Και δεν σας κρύβω ότι ήταν μια απόλυτη συνέχεια γιατί εδώ είχα φέρει την πρώτη μου πανευρωπαϊκή διάκριση. Κέρδισα χρυσό ευρωπαϊκό το 1994 στην Αμμουδάρα. Αλλά και το 1997 ήρθα με τη σανίδα μου από την Αθήνα στην Κρήτη και συγκεκριμένα από το Σούνιο μέχρι τον Καρτερό, διαφημίζοντας την πατρίδα μας και το αίτημα για ανάληψη των Ολυμπιακών αγώνων το 2004. Έτσι λοιπόν με συνδέουν πολλά με την Κρήτη. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε που διάλεξα να γεννηθεί η κόρη μου εδώ. Η γυναίκα μου είναι επίσης από το Ηράκλειο.

Τι σας έχει μείνει από τη συμμετοχή σας στους Ολυμπιακούς αγώνες;

Πολλά μου έχουν μείνει. Μου έχει μείνει, δεν μπορώ να το περιγράψω με μια λέξη, γιατί είναι όλη μου η ζωή. Σε ολυμπιακή προετοιμασία βρέθηκα με πέντε ολυμπιακές συμμετοχές, με μια που έχασα, έξι όταν ήμουν μικρός για διαφανείς διαδικασίες σημαίνει ότι έξι Ολυμπιακές προετοιμασίες, τέσσερα επί έξι ίσον εικοσιτέσσερα χρόνια είχα ένα όραμα, έβλεπα ολυμπιακά κυκλάκια όταν κοιμόμουν, είχα ένα όραμα. Άρα για μένα, αυτό που μου έχει μείνει είναι το όνειρο ότι κατάφερα στο τελείωμα αυτού του δρόμου να συναντήσω το στόχο μου και το όνειρό μου να γίνει πραγματικότητα. Αυτό που μου έχει μείνει πιο πολύ απ' όλα δεν είναι ο τερματισμός αλλά είναι το ταξίδι αυτό που περιέγραψα και πριν όχι τον αγώνα ζωής αλλά το ταξίδι ζωής, την πορεία. Αυτό είναι που μου έχει μείνει και που κουβαλώ ως ανεκτίμητο θησαυρό που θέλω να περάσω και στο παιδί μου και σε όλα τα παιδιά, όπως είστε εσείς.

Αν δεν κάνω λάθος έχετε συμμετάσχει σε πέντε Ολυμπιάδες. Μετά από μια τέτοια συμμετοχή τι έχετε να πείτε στα νέα παιδιά για το ιδεώδες του Ολυμπισμού;

Για το ιδεώδες του Ολυμπισμού.... Το ιδεώδες του Ολυμπισμού περνά από πολλά κύματα όπως και η σανίδα μου. Υπάρχουν πολλές φορές που θα πει κανείς ότι γκρεμίζει κάπως το ιδεώδες του Ολυμπισμού. Πώς; Η εμπορευματοποίηση των Ολυμπιακών αγώνων, το ντόπινγκ, καταστροφή Ολυμπιακών εγκαταστάσεων που έχει πληρώσει ένας λαός. Όλα αυτά είναι αρνητικές πτυχές του Ολυμπισμού; Υπάρχει όμως το πολύ μεγάλο και θετικό στοιχείο του Ολυμπισμού που είναι ποιο; Είναι το μεγαλύτερο παγκόσμιο γεγονός που αναδεικνύει τις δυνάμεις του ανθρώπου, ψυχικές, σωματικές, πνευματικές, νοητικές. Είναι πάρα πολύ σημαντικό και νομίζω ότι το ιδεώδες του Ολυμπισμού είναι αυτό που έχει κρατήσει εμένα ζωντανό σήμερα σε σας που με βλέπετε και θεωρείτε ότι αξίζει να σας μιλήσω. Αυτό είναι το ιδεώδες του Ολυμπισμού. Το ιδεώδες του Ολυμπισμού δεν είναι οι ολυμπιακοί που βιώνουμε σήμερα με κάποιους μεγάλους χορηγούς, πάρα πολλά τηλεοπτικά δικαιώματα και κάποια συμφέροντα πιθανόν γιατί είναι ένα μεγάλο γεγονός. Αλλά αυτό που μένει στη διάρκεια του χρόνου από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα είναι οι άνθρωποι που μεταφέρουν το πνεύμα του Ολυμπισμού. Αυτό νομίζω είναι το πιο σημαντικό. Έλεγε ο Νίκος Καζαντζάκης: "Δεν υπάρχουν ιδέες αλλά μονάχα άνθρωποι που κουβαλούν ιδέες και τότε οι ιδέες παίρνουν το μπόι των ανθρώπων που τις κουβαλάνε".

Αυτό είναι το πιο σημαντικό και πιστεύω ότι οι Ολυμπιακές ιδέες και ο Ολυμπισμός πρέπει να μεταφέρονται από Ολυμπιονίκες και μόνο.

Επέλεξα να γράψω αυτό το άρθρο για να δώσω απαντήσεις στις απορίες των παιδιών για τις εκλογές. Ας πούμε ότι εκλογές είναι ένα παιχνίδι: είναι αγώνας πανελλήνιου κυπέλλου και από την έκβασή του εξαρτάται το μέλλον της Ελλάδας και το δικό σου. Και το σημαντικότερο, σε λίγα χρόνια θα μπορείς να παίξεις και εσύ σε όλες τις θέσεις: μπορείς να γίνεις Πρόεδρος της ομάδας (Πρόεδρος Δημοκρατίας), προπονητής (πρωθυπουργός), παίκτης (βουλευτής) και ψηφοφόρος (έφορος και θεατής). Για να μάθεις πώς παίζεται ένα παιχνίδι πρέπει να ξέρεις τους κανόνες. Σύμφωνα με το νόμο δικαίωμα ψήφου έχεις αν είσαι Έλληνας πολίτης και είσαι

πάνω από 18 χρονών. Η ψήφος σου είναι υποχρεωτική και εξαιρούνται όσοι είναι πάνω από 70 χρονών, όσοι δεν μπορούν να ψηφίσουν λόγω προβλημάτων υγείας και όσοι βρίσκονται στο εξωτερικό. Ακόμα μπορούν να ψηφίσουν και οι φυλακισμένοι με την προϋπόθεση ότι δεν τους έχει δοθεί ποινή στέρησης των πολιτικών τους δικαιωμάτων.

Από τους 300 βουλευτές οι Έλληνες εκλέγουν απευθείας τους 288. Οι υπόλοιποι 12 εκλέγονται από το ψηφοδέλτιο Επικρατείας με σειρά προτεραιότητας. Επειδή το εκλογικό σύστημα είναι η ενισχυμένη αναλογική το κόμμα που θα βγει πρώτο θα βάλει 50 παραπάνω βουλευτές από αυτούς που του αναλογούν μέσα στη βουλή. Τώρα, πόσους βουλευτές εκλέγει ο νομός Ηρακλείου; Δεκαοχτώ κόμματα έχουν βάλει υποψηφιότητα για το νομό Ηρακλείου και από αυτά θα εκλεγούν σύνολο οκτώ βουλευτές. Στο ψηφοδέλτιο που θα πάρεις έχεις τη δυνατότητα να βάλεις μόνο τρεις σταυρούς. Αν θες να μάθεις πού ψηφίζεις μπορείς να μπεις στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Εσωτερικών (μάθε πού ψηφίζεις) www.ypes.gr ή από εκλογικούς καταλόγους που θα έχουν τοιχοκολληθεί έξω από τη νομαρχία.

Για να δεις με ποια κριτήρια πρέπει να

ψηφίσεις διάβασε τις παρακάτω πληροφορίες:

Δεν είσαι υποχρεωμένος να ψηφίσεις αυτόν που θα σου πουν, για αυτό είναι μυστική η ψηφοφορία. Δεν πρέπει να επηρεαστείς από όσα σου λένε διάφοροι, γιατί υπάρχει παραπληροφόρηση. Μη σε παρασύρουν οι διαφημίσεις, τα φανταχτερά φυλλάδια, οι χάρες και οι υποσχέσεις. Ψηφίζεις το πολιτικό κόμμα που η ιδεολογία του ταιριάζει με τη δική σου πολιτική άποψη. Για την ιδεολογία κάθε κόμματος μπορείς να μάθεις από τις προγραμματικές του δηλώσεις στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου. Η προεκλογική περίοδος έχει διάρκεια από 26 ως 39 μέρες και τότε μπορείς να παρακολουθήσεις τις ομιλίες, τις συνεντεύξεις, τις εκδηλώσεις και τα τηλεοπτικά debates. Σου προτείνω να παρακολουθήσεις τις ομιλίες όλων των κομμάτων για να σχηματίσεις δική σου γνώμη. Μια μέρα πριν τις εκλογές λήγει η προεκλογική περίοδος και απαγορεύονται όλες οι πολιτικές διαφημίσεις και εκδηλώσεις για να μπορέσεις να αποφασίσεις ανεπηρέαστος τι θα ψηφίσεις. Και για να μην ξεχνιόμαστε: οι εκλογές είναι στις 25 Ιανουαρίου, ημέρα Κυριακή για να μπορούν να πάνε όλοι. Πες στους γονείς σου να κρατάνε την ταυτότητά τους για να μην γυρίζετε ξανά πίσω!

Σχέσεις μαθητών -καθηγητών

Γράφει η Μαρκέλα Μαυρουδή

Η αναγκαιότητα της παιδείας προβάλλει πρωταρχική και κολοσσιαία στην εποχή μας. Ο ρόλος του εκπαιδευτικού κατέχει ένα σημαντικό -αν όχι υψίστης σημασίας- κομμάτι στην εκπαίδευση και τη διαπαιδαγώγηση των παιδιών, μια και η συμβολή του είναι αξιοσημείωτη. Παρ' όλα αυτά, συχνά καλείται να αντιμετωπίσει την αδιαφορία ή την έλλειψη προσοχής των μαθητών του στην προσπάθειά του να τους διδάξει. Ο βαθμός αλληλεπίδρασης μεταξύ μαθητών και εκπαιδευτικών κατά τη διάρκεια της μάθησης, καθώς και οι σχέσεις μεταξύ τους, συμβάλλουν στη διαμόρφωση ενός ελκυστικού μαθησιακού περιβάλλοντος προς τους νέους.

Ο εκπαιδευτικός, αναλαμβάνοντας το ρόλο του καθοδηγητή μέσα στα μονοπάτια αναζήτησης της μάθησης, βοηθά, εντοπίζει τις ιδιαιτερότητες και ανάγκες του κάθε μαθητή ξεχωριστά και πράττει αναλόγως διαμορφώνοντας το μάθημά του σε αυτές. Αντιπροσωπεύει το ρόλο του "σωκρατικού" δασκάλου -και όχι της αυθεντίας- συζητώντας με τα παιδιά, ενώ τους παρέχει περιθώρια να σκεφτούν, να κρίνουν, να προβληματιστούν και να οραματίζονται. Ενθαρρύνει και επαινεί τους μαθητές, έτσι ώστε να τους δώσει τα κατάλληλα κίνητρα που τους είναι απαραίτητα για να συνεχίσουν τις προσπάθειές τους. Σταδιακά, δημιουργεί σχέσεις σεβασμού και εμπιστοσύνης μαζί τους και διαθέτει υπομονή και όρεξη, τόσο για το επάγγελμα του όσο και για τη συναναστροφή του με τα παιδιά. Είναι σημαντικό να προσπαθήσει να κατανοήσει τα προβλήματα των νέων και τις ιδιαιτερότητες της ηλικίας τους, βοηθώντας έτσι και στην ψυχολογική τους υποστήριξη. Παράλληλα, διατηρεί την ψυχραιμία του σε δύσκολες καταστάσεις και επιβάλει την τάξη με ήρεμο τρόπο, δυναμικά αλλά όχι αυταρχικά, με την αυστηρότητα που χρειάζεται. Τέλος, σκέφτεται εναλλακτικούς τρόπους που θα βοηθήσουν στην αύξηση του ενδιαφέροντος του μαθητή απέναντι στο διδασκόμενο μάθημα και στη ευκολότερη κατανόηση του. Από την άλλη πλευρά, ο μαθητής οφείλει να σέβεται και να φέρεται με ευγένεια στους καθηγητές του, αναγνωρίζοντας τις προσπάθειες που με κόπο καταβάλλουν για να διδάξουν. Επίσης, εκμεταλλευόμενος την ευκαιρία που του δίνεται για μάθηση, μπορεί να ανταποκριθεί θετικά και να επωφεληθεί από αυτές.

Γενικότερα, οι σχέσεις μεταξύ μαθητών - καθηγητών βασίζονται στην επικοινωνία, μέσω της οποίας και οι δύο πλευρές έρχονται πιο κοντά, έτσι ώστε να διευκολυνθεί με αρμονικό και αποτελεσματικό τρόπο η διαδικασία της εκπαίδευσης.

Όλοι υποφιαζόμεσταν πως η εκπαιδευτική εκδρομή στο Ίδρυμα Βενιζέλου, θα γινόταν πηγή άντλησης σημαντικών πληροφοριών και κατανόησης της τοπικής μας ιστορίας. Η επίσκεψή μας εκεί απλώς επιβεβαίωσε αυτή μας την υποψία! Η εκδρομή στα Χανιά, που πραγματοποιήθηκε στις 19 και 20 Ιανουαρίου, η πολιτιστική ομάδα του σχολείου μας, η οποία δημιουργεί φέτος ένα ακόμα ιστορικό ντοκιμαντέρ τοπικής ιστορίας με υπεύθυνους καθηγητές την κ. Αποστολάκη και τον κ. Στεφανάκη, ως πρωταρχικό σκοπό, έθεσε την επίσκεψη στο Ίδρυμα Βενιζέλου.

Έδρα του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών και Μελετών "Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος" είναι η οικία του Ελευθέριου Βενιζέλου επί της πλατείας Έλενας Βενιζέλου στη Χαλέπα των Χανίων. Πρόκειται για το πατρικό σπίτι του Εθνάρχη, η κατασκευή του οποίου ολοκληρώθηκε το 1880. Το Ίδρυμα, ως κύριο στόχο του, θέτει την διάδοση της ιστορικής και πολιτικής παρακαταθήκης που άφησε ο Ελευθέριος Βενιζέλος,

σφραγίζοντας με την προσωπικότητά του τον 20ο αιώνα.

Στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών και Μελετών "Ελευθέριος Βενιζέλος" μας υποδέχτηκαν θερμά, οι άνθρωποι του Μουσείου, ο κ. Νικόλαος Παπαδάκης Γενικός Διευθυντής του Ιδρύματος και η βοηθός του κ. Αποστολάκη, οι οποίοι με προθυμία απάντησαν στις απορίες και στα ερωτήματά μας και μας βοήθησαν στην αναζήτηση και στην επιλογή φωτογραφικού υλικού, που αφορούσε κυρίως τα γεγονότα, τα πρόσωπα και τους πρωτεργάτες της Κρητικής Επανάστασης, την επίμαχη περίοδο που εξετάζουμε δηλαδή τη διετία 1896-1897 και τα γεγονότα στο Ακρωτήριο.

Η αφήγηση του κ. Παπαδάκη, μεστή και καίρια, μας ξεδίπλωσε γλαφυρά τα γεγονότα και μας βοήθησε να τα κατανοήσουμε καλύτερα. Η ανάπλαση της εποχής ήταν τόσο ζωντανή και δυνατή, που νιώσαμε κάποτε να ζούμε και εμείς δίπλα στους ήρωες της Κρητικής Επανάστασης. Άνθρωποι-ήρωες, που με ενέχυρο το σώμα τους και την ψυχή τους και εμπνευστή και καθοδηγητή τους, τον Ελευθέριο Βενιζέλο "τον Εθνάρχη", κέρδισαν ένα δύσκολο αγώνα και παρέδωσαν σ' εμάς πατρίδα.

Το Ίδρυμα του Βενιζέλου, εκτός από το φιλικό προσωπικό που σίγουρα διαθέτει, αποτελεί, αξιόπιστο χώρο άντλησης πληροφοριών τόσο για την εκπαιδευτική κοινότητα, όσο και για τον επισκέπτη γενικότερα και σίγουρα για τον ερευνητή. Περιλαμβάνει πλήθος ιστορικών βιβλίων και συγγραμμάτων και άνετο χώρο για μελέτη και έρευνα. Από την άλλη όπως μας πληροφόρησε ο κύριος Παπαδάκης, το Ίδρυμα φροντίζει για την εκπόνηση ερευνητικών προγραμμάτων και συνθετικών ερευνητικών εργασιών συνεργασία με πανεπιστημιακά και άλλα ερευνητικά ιδρύματα της Ελλάδας και του εξωτερικού αλλά και την πραγματοποίηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων και ειδικών εκδηλώσεων, τη συγγραφή χρηστικών βιβλίων και την παραγωγή οπτικοακουστικού υλικού. Η απονομή βραβείων, η χορήγηση υποτροφιών και η οργάνωση συνεδρίων, εκθέσεων, διαλέξεων και άλλων συναφών εκδηλώσεων είναι μερικοί από τους βασικούς σκοπούς του Ιδρύματος.

Η επίσκεψή μας στο Ίδρυμα, έλαβε τέλος, μετά από μια κατατοπιστική συζήτηση που αποσκοπούσε στην απάντηση ερωτημάτων και αποριών, που μας "γεννήθηκαν" κατά την διάρκεια της έρευνας. Ιδιαίτερα συγκινητική, η προσφορά βιβλίων ως συμβολικό δώρο ανάμνησης, από το προσωπικό του Ιδρύματος. Με νέες εμπειρίες και γνώσεις, αποχωρήσαμε από το Ίδρυμα. Ευελπιστούμε όμως, να μας δοθεί ξανά η ευκαιρία να επισκεφτούμε επίσκεψης αυτόν τον ιστορικό και φιλόξενο, για εμάς χώρο και ευχαριστούμε από καρδιάς τον κ. Παπαδάκη και την κ. Αποστολάκη για την φιλοξενία τους!

Ο εθισμός στα ηλεκτρονικά παιχνίδια και τρόποι αντιμετώπισής τους

Γράφει ο Νίκος Μοσχολάκης

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, τα ηλεκτρονικά παιχνίδια έχουν κεντρίσει το ενδιαφέρον των περισσότερων νέων ανθρώπων. Η διάδοσή τους μέσω της ανάπτυξης των κινητών τηλεφώνων και γενικά της πληροφορικής υπήρξε ραγδαία. Πολλοί έφηβοι παίζουν ασταμάτητες ώρες, δίχως να έχουν κάποιο όριο, με αποτέλεσμα να προκαλούνται ανεπανόρθωτες ή δύσκολα ιάσιμες βλάβες, τόσο σωματικές (πχ αλλοίωση της όρασης) όσο και πνευματικές (εθισμός, εξάρτηση, ψυχική κούραση).

Η καλλιέργεια προτύπων βίας, που είναι πολύ συχνή στο περιβάλλον των ηλεκτρονικών παιχνιδιών, είναι πιθανό να οδηγήσει σε αντικοινωνική συμπεριφορά τους εφήβους. Όλα αυτά, μπορεί να έχουν καταστροφικές συνέπειες στην μελλοντική ζωή του παιδιού, όπως είναι η άσκηση ενδοσχολικής βίας από το ίδιο το παιδί, η ανικανότητά του να κάνει φίλους και να κάνει παρέα μαζί τους αλλά και να δημιουργηθούν ψυχολογικά προβλήματα, σε αυτή την κρίσιμη ηλικία, προκαλώντας πολλά και σοβαρά προβλήματα. Οι εποχές αλλάζουν το

ίδιο και οι συνήθειες των ανθρώπων. Η εικόνα που είχαμε για τα παιδιά των προηγούμενων γενεών, και που ακόμα ισχύει σε ελάχιστες περιπτώσεις, να γυρνάνε από τις αλάνες, με ματωμένα γόνατα και με λασπωμένα ρούχα, τείνει να εξαφανιστεί. Η ευχαρίστηση τώρα είναι ατομική σε χώρους κλειστούς μπροστά στην οθόνη του κινητού ή του υπολογιστή. Αν έχετε πέσει "θύμα" της ηλεκτρονικής αυτής παγίδας, υπάρχουν τρόποι να βοηθηθείτε και αυτοί είναι οι παρακάτω: Περιορίστε σταδιακά την ώρα που ξοδεύετε στο συγκεκριμένο ηλεκτρονικό. Μετακινήστε την κονσόλα σας σε ένα κοινόχρηστο χώρο, αποφεύγοντας την απομόνωση σας στο δωμάτιό σας. Παροτρύνετε τον εαυτό σας να απασχοληθεί με κάτι άλλο πιο κινητικό, εξωστρεφές και ομαδικό, όπως τα διάφορα αθλήματα, αλλά και η ανάγνωση λογοτεχνικών βιβλίων ή ακόμα και η εκμάθηση χορών και μουσικής. Τέλος, πηγαίνετε μια βόλτα με τους φίλους σας στον πραγματικό κόσμο, κάθε φορά που αισθάνεστε την ανάγκη να βυθιστείτε στον ψεύτικο ηλεκτρονικό κόσμο των παιχνιδιών. Είναι κρίμα να παραδοθούμε αμαχητί οι νέοι βορά στην επικίνδυνη αυτή ηλεκτρονική εξάρτηση, που δυστυχώς αναγνωρίζεται πια επίσημα ως αρρώστια που χρήζει ιατρικής βοήθειας και θεραπείας.